

Upravništvo, Ljubljana, Knafljeva
ulica 6 — Telefon št. 8122, 8123,
8124, 8125, 8126.
Inseratni oddelek: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 6 — Tel. 3392, 3492.
Podružnica Maribor: Grajski trg 7.
Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ul. št. 2
Telefon št. 190.
Računi pri post. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga čisto 78.180,
Wien št. 105.241.

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka.
Naročnina znaša mesečno Din 25.—
Za inozemstvo Din 40.—.

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 6, telefon
8122, 8123, 8124, 8125, 8126 Maribor,
Grajski trg št. 7, telefon št. 2440,
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1,
telefon št. 65.

Rokopisi se ne vračajo.

Stojadinović v Rimu

V Rimu se mudi predsednik naše vlade g. dr. Milan Stojadinović, da službeno vrne obisk zunanjega ministra kraljevine Italije grofa Ciana, ki je po-
setil Beograd meseca marca. Ves pro-
gram poseta in podrobnosti sprejema,
ki ga je bil deležen oficijelni zastopnik
Jugoslavije, že na zunaj izpričujejo, v
kako intimni in prijateljski atmosferi se
vrši sedanji rimski sestanek.

Že takoj od meje dalje je službena
Italija dala poudarek na pristrčnost
medsebojnih odnosov; v pozdravih in
počastitvah, ki jih je deležen predse-
dnik jugoslovenske vlade, se izraža želja
pokazati, da Italija svojo jadransko so-
sodo ceni in uvaža. Italijanski režim
manifestira povodoma tega obiska tudi
željo italijanskega naroda, živeti z na-
šim narodom v prijateljski in v tesnem
sodelovanju. Razume se, da so te po-
častitve izdalec tudi v najširši jugoslo-
venski javnosti iskren odmev. Stara
resnica je, da sta jugoslovenski in ita-
lijanski narod med seboj povezana s
tolikimi vezmi, da je treba na obeh
straneh sam iskrene in resne volje, pa
se da zagotoviti njuno trajno ozko so-
delovanje za splošni človeški napredek,
za ohranitev miru in za lepi razvoj obeh
sosed še posebej.

Rimska pot predsednika dr. Stojadi-
novića je vzbudila v Evropi splošno za-
nimanje, čeprav ne toliko zaradi poti
same, kolikor zaradi časovnih okolištin,
v katerih se odigrava. Neposredno po
povratku dr. Stojadinovića v Beograd
prispe v našo prestolnico francoski zu-
nanji minister Delbos na svojem krož-
nem velepolitičnem potovanju, ki ga
vodi iz Varšave preko Bukarešte v
Beograd in Prago. Znan je, kako mislija
vodi g. Delbosa na njegovem potu. Ev-
ropska politična konvencija je danes
v znamenju obnovljene solidarnosti
obeh velesil Anglije in Francije, ki sta,
kakor vse kaže, sklenili, da skušata bolj
kakor do sedaj tudi organizatorno za-
sigurati demokratski politični red na
našem kontinentu. Za doseg tega cilja
so odločilne važnosti tudi vprašanja, ali
bo Poljska voljna podpreti napore za
zmago angleško-francoske politične teze
in kako stališče bodo zavzele države
Male antante in Balkanske zveze. Da
potuje g. Delbos istočasno kot zastop-
nik Anglije, se seveda formalno de-
mantira, toda v stvari je vendar tako.
Gotovo se politično ne bo razgovarjal
o ničemer, kar ne bi bilo v skladu z
načeli, ki so jih na nedavnem sestanku
v Londonu kot skupna odobrili franco-
ski in angleški državniki.

Italija je skupaj z Nemčijo nosilka
druge koncepcije, ki jo danes izraža
beseda o osi Rim — Berlin, svetovno-
politično podaljšani do Tokija. Ta kon-
cepcija predvideva drugačne metode
in drugo taktiko, toda odločno zavrača
očitek, da ne bi stremela za ciljem
miru. Nasprotstva med obema pa so
nesporno silna in se zde zaenkrat ne-
premostljiva.

Naravno je, da se Evropa v trenutku,
ko prihaja v Jugoslavijo zastopnik
Francije, vprašuje, ali ne pomenja pot
jugoslovenskega ministrskega predse-
dnika in zunanjega ministra v Italijo že
v naprej jasen odgovor, ki ga namerava
Jugoslavija dati g. Delbosu, odnosno
vsaj oslabitev političnega pomena fran-
coskega obiska v Beogradu. Mislimo, da
ti dalekosežni komentariji niso točni.
Gre tu pač predvsem za slučajno ko-
incidenco. Obisk g. Stojadinovića v Ri-
mu je bil predviden za december ko še
ni bilo določeno, kdaj pride g. Delbos.
Ne gre torej za nobeno demonstracijo.
Ko Jugoslavija izgrajuje dobre odno-
šaje s svojo veliko italijansko sosedo,
nima pri tem namere se izneveriti svoj-
jim obvezam in starim prijateljstvom.
Na drugi strani pa se zaveda pomemb-
nosti in delikatnosti, ki jo igra po svoji
strukturi in svojih političnih poveza-
nostih srednja Evropa, kateri pripa-
damo in kjer tvorimo Jugosloveni eno
naibolj pomembnih in naimočnejših sil.
Napram našemu ideološkemu frontu v
svetovni politiki je Jugoslavija že odre-
dila svoje stališče. Ona to načelo za
svojo zunanjo politiko odklanja. Pre-
pričana pa je, da bo končno v obstoi-
cih in noraizacijah se velikih konfliktih
vendarle zmagala mirna poravnava.
Zato gradi in spopolnjuje svoje zveze
in svoje sodelovanje na levo in desno
v trdni veri, da tako ne le naibolj
služi svojim bodajočim temveč tudi ev-
ropskemu miru. Pripravljeni smo, da je
Stojadinovićevo obisk v Rimu tolmačiti
v duhu tega naziranja in da v Rimu
sprejemaio zastopnika Jugoslavije v
polnem razumevanju te in take poli-
tičke naše kraljevine.

Ta misel je izražena tudi v službenih
ugotovitvah, da sedanji rimski razgo-
vori med našimi in italijanskimi držav-
niki ne predvidevajo ničesar novega,
nobitih novih obvez ne s te ne z one
strani temveč da gre le za nadaljnji ko-
rak v izvrševanju prijateljske pogodbe
iz marca meseca tega leta. Izvajanje te
pogodbe predvideva celo vrsto ukrepov
za gospodarsko in kulturno zblizanje
obeh narodov in za odstranitev raznih
vzrokov, ki so ovirale blagodejni razvoj

Sestanek med Mussolinijem in Stojadinovićem

Izredno svečan sprejem ministrskega predsednika dr. Stojadinovića v italijanski prestolnici — Dolg razgovor z Mussolinijem — Sprejem pri vladarski dvojici

Rim, 6. decembra. a. Ministrski pred-
sednik dr. Stojadinović, ki mu je bila da-
la italijanska vlada na razpolago pose-
ben vlak, je prispel v Rim smoti ob 22.
Na svečano okrašenem kolodvoru so ga
pričakali najvišji italijanski dostojanstve-
niki s predsednikom Mussolinijem in zu-
nanjim ministrom grofom Ciano na čelu.
Pozdrav, med njimi je bil prav prisrčen.
Nato sta dr. Stojadinović in Duce pregle-
dala častno četo. Zaslišajo se povelja in
vojaška godba začne igrati jugoslovensko
himno. Med tem ko vojaške osebnosti sa-
lutirajo, dvignejo vsi navzoči klobuke. Du-
ce in grof Ciano sta vzela dr. Stojadi-
novića v sredo in skupaj so vsi trije nato
pozdravili ostale. Ves čas se je Duce ži-
vahno pogovarjal z dr. Stojadinovićem. Vsi
trije so se nato podali v dvorno čakalnico.
Skozi dvorno čakalnico so počasi krenili
proti izhodu in brž ko jih je množica opa-
zila, se je dvignil val vzklikanja: »Živela
Jugoslavija! Živel Duce!»

Spreved je bil točno določen po proto-
kolu. Duce se je ustavil ob dvorni čakal-
nici, tako dolgo, da se je razvil ves spreved.
Šele tedaj se je vsedel v svoj avtomobil,
ko se je vse spremstvo dr. Stojadinovića
razvrstilo v avtomobilih. Vzklikanje se je
okrepilo v trenutku, ko je spreved zavil v
ulico Nationale. Duce je zadovoljno spre-
mljal pozdrav rimskega prebivalstva predse-
dnika vlade prijateljske Jugoslavije.

Ob 22.30 sta g. dr. Stojadi-
nović že bila v vili Madame, kjer bosta
stanovala med svojim bivanjem v Rimu.

Vse mesto je okrašeno z jugoslovenskimi
in italijanskimi zastavami ter z zastavami
in grbom mesta Rima. Posebno lepo je
okrašen prostorni trg pred postajo.

Polaganje vencev

Rim, 6. decembra. AA. Predsednik jugo-
slovenske vlade in zunanji minister dr. Stoj-
adinović je v spremstvu jugoslovenskega
poslanika pri Kviralu Boska Hristića, po-
močnika šefa protokola v italijanskem zu-
nanjem ministrstvu grofa Catinidija in svo-
lega odžega spremljevalca prišel dopoldne
v kraljevski dvor in se vpisal v knjige. Nato
je odšel v Panteon, kjer je stal postrojen
pehotni bataljon z godbo in zastavo in kjer
je čakala skupina oficirjev vseh vrst orožja.
Ko je prišel dr. Stojadinović, so ga pozdra-
vili z vojaškimi častmi. Godba je pa zaigra-
la jugoslovensko-italijansko in fašistično
himno. Predsednik Stojadinović se je v Pan-
teonu pomudil pred grobom kralja Viktorja
Emanuela II. in pred grobom kralja Um-
berta ter položil na oba groba po en lorjov-
venec z jugoslovenskim trakom. Pri odhodu
so mu spet izkazali vojaške časti.

Izpred Panteona je odšel dr. Stojadinović
s svojim spremstvom pred grob neznanega
junaka, kamor je prišel ob 10.20. Tu je že
stal v vrsti grenadirski bataljon z zastavo
in godbo. Predsednika jugoslovenske vlade
so sprejeli mestni prefekt, zastopnik povelj-
nika rimskega armadnega zbora in drugi
predstavniki. Ob prihodu so ga pozdravili s
eviranjem jugoslovenske, italijanske in fa-
šistične himne. Nato je predsednik jugoslo-
venske vlade in zunanji minister izkazal
čast neznanemu junaku in položil na njegov
grob lorjov venec z jugoslovenskim trakom.
Ko je odhajal od spomenika, mu je
velika množica ljudi, ki se je bila zbrala na
Beneškem trgu, priredila tople ovacije.

Z Beneškega trga, je dr. Stojadinović od-
šel na Kapitol, da se pokloni pred grobovi
padlih borcev fašistične revolucije, in je
tudi na njihove grobove položil lorjov venec
z jugoslovenskim trakom.

Prva konferenca z Mussolinijem

Rim, 6. decembra. AA. Ko je predsednik
jugoslovenske vlade in zunanji minister dr.
Stojadinović zapustil Kapitol je s
spremstvom in z italijanskimi zastopniki
odšel v palačo Chigi, kjer je nastanjeno
italijansko zunanje ministrstvo. Pred čast-
nim vhomom ga je čakal šef protokola zu-
nanjega ministrstva, pooblaščen minister
Cortini, ki je spremljal predsednika jugoslo-
venske vlade in zunanjega ministra dr.
Stojadinovića do kabineta grofa Ciana. Po
krajšem pogovoru med predsednikom jugo-
slovenske vlade dr. Stojadinovićem in
italijanskim zunanjim ministrom grofom
Ciano je prišla v kabinet grofa Ciana
skupina fotoreporterjev in napravila več
posnetkov visokih političnih zastopnikov
obeh prijateljskih držav.

Nekaj minut pred 11. sta predsednik jugo-
slovenske vlade dr. Stojadinović in zu-
nanji minister grof Ciano zapustila palačo
Chigi in odšla v Beneško palačo, kjer ju
je sprejel pred častnim vhomom šef proto-
kola. Oddelek črnih srajc je izkazal vo-
medsebojnega zaupanja in medsebojnih
simpatij. Gotovi smo, da z našim tudi
italijanski narod iskreno v tem duhu
želi rimskemu sestanku najplodnejših
rezultatov.

V Rimu torej ne bo prišlo do kakih
novih pogodb in novih podpisov. Brez
dvoma pa se bodo naši in italijanski
odgovorni državniki javili z govori, ki
bodo pravilno obeležili celokupni polo-
žaj in potrdili voljo in željo kraljevine
Jugoslavije in kraljevine Italije, da v
medsebojnem razumevanju in spošto-
vanju gradita politiko trajnega prija-
telstva in sodelovanja ter da služita
po svojih najboljših močeh ideji miru
med narodi Evrope.

jaške časti Dr. Stojadinović in grof Ciano
sta se z dvigalom odpeljala v prvo nad-
stropje in odšla v znano dvorano Mappa-
mondo, kjer je Mussolinijev delovni ka-
binet. Tam sta dr. Stojadinović in grof
Ciano vstopila točno ob 11. in so se takoj
začeli razgovori. Med tem se je spremlje-
val pomudilo v ostalih dvoranah in si ogle-
dalo umetniška dela.

Razgovori med Mussolinijem in predse-
dnikom jugoslovenske vlade dr. Stojadi-
novićem v navzočnosti italijanskega zu-
nanjega ministra Ciana so trajali 50 minut.
Predsednik jugoslovenske vlade dr. Stojadi-
nović in grof Ciano sta prišla iz Musso-
linijevga kabineta s smehom na obrazu.

Rim, 6. dec. AA. Današnji dolgi sestanek
med Mussolinijem in dr. Stojadinovićem je
zbuil najživahnije in kar moči simpatične
komentarje v vseh rimskih političnih in
rimskih krogih. Ti komentariji so tem po-
memnejši, ker gre za njun prvi sestanek.
Veliko zanimanje za razgovor med dr. Stoj-
adinovićem in duecem je vladalo zlasti med
italijanskimi in tujnimi novinarji, ki jih je
v Rimu nad 200.

Na obedu pri kralju

Rim, 6. decembra. AA. Malo pred polno
je predsednik jugoslovenske vlade in zu-
nanji minister dr. Stojadinović odšel v
spremstvu italijanskega poslanika v Beo-
grad Indellija v kviralno palačo. Pred
vhodom je stal v vrsti oddelek švicarske
garde z zastavo in godbo. Dr. Stojadi-
nović je sprejel pri vhodu na dvor šef cere-
moniala grof Santelli. Takoj nato se je pri-
peljala ga. Stojadinovićevo v spremstvu
pomocnika šefa ceremoniala. Grof Santelli
je peljal predsednika jugoslovenske vlade
dr. Stojadinovića h kralju in cesarju, go.
Stojadinovićevo pa h kraljici in cesarici.
Predsednik vlade dr. Stojadinović je pred-
stavil vladarju svoje spremstvo.

Po avdiciji je bilo kosilo na dvoru, ki
so se udeležili kralj in cesar, kraljica
in cesarica, princesa Marija Savojska,
predsednik jugoslovenske vlade in zu-
nanji minister dr. Stojadinović s svojo go-
spo, Mussolini, zunanji minister Ciano, držav-
ni podtajnik pri predsedstvu vlade Me-
dicel de Wascello, državni podtajnik v zu-
nanjem ministrstvu Bastini, jugoslovenski
poslanik pri Kviralu z osebjem poslani-
štva, vojaški atašej, italijanski beograjski
poslanik Indelli, člani civilnega in voja-
škega doma kralja in cesarja, dvorne da-
me in višje uradništvo italijanskega zu-
nanjega ministrstva.

Vsi listi prinašajo tudi danes navdušene
komentarje o dr. Stojadinovićeve obisku
v Rimu ter po cele strani popisov večer-
šnjega prihoda in sprejema na rimski po-
staji. Komentariji in pozdravi italijanskih
listov so napisani v kar najprijetnejšem
tonu, ki kaže veselje nad obiskom jugoslo-
venskega gosta. Listi prinašajo poleg član-
kov in komentarjev tudi mnogo fotografij
s potovanja dr. Stojadinovića po Italiji in
o slavnostnem sprejemu v Rimu. Obisk dr.
Stojadinovića in podrobnosti rimskega spre-
jema so glavni in tako rekoč edini predmet
komentarjev in razgovorov v vseh rimskih
krogih.

Program nadaljnjega bivanja v Italiji

Rim, 6. decembra. AA. O nadaljnjem
programu dr. Stojadinovićevega obiska v
Italiji so se izvedele tele podrobnosti:

Drevi bo gala večerja, ki jo priredi
predsednik italijanske vlade Mussolini na
čast dr. Stojadinovića v Beneški palači.
Jutri, v torek, ob osmih zjutraj se odpelje
dr. Stojadinović s svojim spremstvom z
avtomobilom iz vile Madame, da si ogleda
letalsko mesto Guidonio, kjer bo prisot-
stvoval vajam in bruram italijanskih pi-
lotov. Ob 11. se vrne v vilo Madamo. Ob
15. bo predsednik jugoslovenske vlade prisot-
stvoval vajam fašističnih mladinskih or-
ganizacij na Mussolinijevem foru. Ob 21.
priredi grof Ciano gala-večerjo na čast
predsedniku jugoslovenske vlade v Oficir-
skem domu.

V sredo 8. decembra ob devetih dopol-
dne se dr. Stojadinović odpelje s svojim
spremstvom z avtomobilom, da si ogleda
novo mesto Littorio; tja bo prispel ob 10.
dopolodne, nato bo na obiskal prefekturo,
županstvo in dom italijanskih bojevnikov.
Ob 11.15 se odpelje ogledat si mesto Pom-
piljo, ob 12.30 pa novo mesto Sabauda,
kjer bo svečano kosilo. Ob 14.30 se odpe-
lje iz Sabauda v novo mesto Apulio, ka-
mor bo prispel ob 15.30. Po kratkem ob-
isku v mestu se bo vrnil v Rim. Zvečer
ob 20.30 priredi jugoslovenski poslanik pri
Kviralu Boško Hristić na našem posla-
ništvu slavnostno večerjo na čast dr. Stoj-
adinovića in njegovemu spremstvu. Ob
22.30 se vrne dr. Stojadinović v vilo Ma-
damo. Od ondod se pa ob 0.10 odpelje na

Čsl. poslanik pri Edenu

London, 6. dec. g. Zunanji minister Eden
je danes sprejel češkoslovaškega poslanika
Jana Masaryka ter imel z njim daljši raz-
govor. Eden je informiral češkoslovaškega
poslanika o rezultatih potovanja lorda Ha-
lifaxa v Berlin.

Belgijski kralj v Londonu

Bruselj, 6. dec. v. Takoj belgijskega kra-
lja Leopolda je soročil listom, da so ve-
sti, da se danes kraljevo bivanje v Lon-
donu v zvezi z nameravano kraljevo voro-
ko, popolnoma izmišljena.

postajo, in nato s posebnim vlakom v
Milan.

V četrtek, 9. t. m., prispe dr. Stojadinović
dopolodne ob 9.45 v Milan. Ob 10.40 si bo
predsednik jugoslovenske vlade ogledal ve-
liko tovarno Alfa Romeo, ob 11. veliko to-
varno Piralli, ob 11.40 pa veliko tovarno Ca-
proni in letališče Lillate. Ob 13.20 priredi
zunanji minister grof Ciano slavnostno kosi-
lo v vladni palači. Ob 16.15 si bo dr. Stojadi-
nović ogledal tovarno umetne svile Scio,
ob 16.30 drugo tovarno umetne svile Arno,
ob 18.30 tovarno Falc. nato se pa vrne v
hotel Cavour.

Ob 20.30 priredi grof Ciano v hotelu Con-
tentalu slavnostno večerjo. Ot. 22. bo sve-

čana predstava v Scali; izvajali bodo Puccini-
jevo opero »Bohème».

V petek 10. decembra ne bo uradnih obi-
skov. Ob 12.10 se bo dr. Stojadinović s svojim
spremstvom odpeljal iz Milana.

Izpustitev političnih internirancev

Rim, 6. dec. AA. (Stefani). V zvezi s dr.
Stojadinovićevo obiskom je predsednik
italijanske vlade Mussolini odredil, naj se
izpuste še zadnji politični interniranci iz Ju-
lijske Benečije.

»Ekselencia! Čast mi je zahvaliti se vam
za prisrčne besede, ki jih je vaša ekscel-
lencia izrekla preko mene moji domovini
in mojemu narodu. Prav tako smatram za
svojo prijetno dolžnost, da se vaši ekscel-
lenci kar najtopleje zahvalim za sijalni
sprejem, ki ste me z njim počastili in ki
vidim v njem nov dokaz prijateljskih zvez
med našima dvema sosednjima narodoma.

Danes ni prvič, da odgovornim državnim
naših držav skuša z neposrednim stikom
ustvariti in zacementirati potrebne pogoje za
plodonosno medsebojno sodelovanje. S ple-
teto in veseljem ugotavljam, da je sedanji
sestanek popolnoma v skladu s politiko,
katere temelje je postavila vaša ekscelencia
skupaj z našim nemurim premierjem
Nikolo Pašićem v tem velikem in večnem
mestu Rimu.

Mož sedanji obisk v prestolnici Italije
mi je dal priložnost obdovajati veliki na-
predek vaše države v vseh smereh pod
modro in genialno upravo vaše ekscelence.
Obenem mi ta obisk daje priložnost ob-
noviti prijetne spomine na svečani dan, ko
sem imel čast podpisati z njegovo ekscel-
lenco, svojim dragim prijateljem grofom
Ciano, zunanjim ministrom kraljevine
Italije, sporazum med našima državama.

Pri podpisu marčevega sporazuma smo
mogli z zadovoljstvom ugotoviti, da obstoje
za prijateljstvo med obema državama vsi
naravni pogoji za iskreno, trajno in prija-
teljsko sodelovanje. To sodelovanje pred-
stavlja, kakor ste tudi vi izvolili malo
prej reči, dejanski prispevek za konsoli-
dacijsko miru v Evropi.

To, kar so zahtevali naravni položaji naših
držav, dobra volja naših narodov in pra-
vilno poimovanje obojih interesov, se je
ustvarilo samo v korist obeh naših držav
in v veselje vseh iskrenih prijateljev miru
na zemlji.

Ko vam danes vračam obisk, s katerim
ras je počastil zunanji minister kraljevine
Italije, doživljam tudi to veliko zadovolj-
stvo, da sem mogel stopiti v osebni stik
z vašo ekscelenco in pri tej priložnosti po-
novno ugotoviti vso vrednost in koristnost
politične, temelječe na našem paktu iz me-
seca marca t. l. Ta politika, temelječa na
varni osnovi, je v skladu z veliko in mi-
rotno vodilno idejo našega pokojnega vi-
teljskega kralja Zdravljitelja.

S temi čustvi dvignem čašo na čast in
slavo Nj. Vel. kralja in imperatorja Vik-
torja Emanuela III., za napredek italijan-
skega naroda in za osebno srečo in zdravje
vaše ekscelence.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da pomeni italijansko-jugoslovan-
ski pakt enega izmed najtrdnjših nepo-
srednjih prispevkov za uspešno konsoli-
dacijsko miru v današnji dobi Evrope.

S temi čustvi pozdravljam v vaši ekscel-
lenci vernega in krepkega izvršitelja vo-
lje velikega kralja, viteza in zedinitelja
jugoslovenske domovine in državnika, ki
izpolnjuje delo Nikole Pašića, ki je po-
stavil temelje velike bodočnosti prijateljs-
ke jugoslovenske države.

Dvignem čašo na čast Nj. Vel. kralja
Petru II., v slavo Nj. Vis. knezu namestni-
ku in visokemu namestništvu, želeč napre-
dek jugoslovenskemu narodu, in plem za
osebno srečo vaše ekscelence in vaše ljube
soprogice.»

Na to prisrčno zdravico je predsednik
jugoslovenske vlade dr. Stojadinović odgo-
voril s temile besedami:

Gospod predsednik! Krepko moram na-
glasiti, da

Delbos je zadovoljen

Varšavski razgovori so razbifinili francoske bojzani glede poljske politike

Krakov, 6. dec. br. Francoski zunanji minister Delbos je nocoj zaključil svoj obisk na Poljskem ter je iz Krakova, kjer je imel zadnje razgovore s poljskim zunanjim ministrom Beckom, odpotoval v Bukarešto, odkoder pojde nato v Beograd in Prago.

Pred svojim odhodom iz Krakova je sprejel poljske in tuje novinarje in jim izjavil, da je razgovori, ki jih je imel v Varšavi in Krakovu, zelo zadovoljen. Ker so bili razgovori zaupnega značaja, ne more povedati nobenih podrobnosti, rezultat pa bo objavljen v skupnem komuniciju, ki bo izdan nocoj. Odhajam iz Poljske z vtisom, da je francosko-poljsko zavezništvo ne samo na papirju, marveč tudi v srcu obeh narodov ter služi zgledu interesom miru in stabilnosti v Evropi. Po londonskih razgovorih je bila francosko-angleška solidarnost utrjena, sedaj pa je še podkrepljena z razgovori, ki sem jih imel s poljskimi državniki.

Delbos je v svoji izjavi opozoril tudi na prijateljsko gesto nemškega zunanjega ministra Neuratha, ki ga je prišel pozdravit na kolodvor v Berlinu. Svojo izjavo je zaključil z ugotovitvijo, da služi njegovo potovanje po Srednji Evropi istim ciljem, kakor so služili londonski razgovori, to je ojačenju sodelovanja med vsemi narodi, ki hočejo mir.

V znamenju trdnega zavezništva

Tudi poljski in francoski dobro poučeni politični krogi se z rezultatom Delbosovega poseta zelo zadovoljijo. Sodelovanje med obema generalnima štaboma je popolno. Zivahni kulturni stiki se bodo v kratkem izpolnili in potrdili s kulturno konvencijo. Gospodarski odnosi so se oživili s posojilom, ki ga je Francija dala Poljski za njeno oborožitev in bodo v kratkem še bolj razširjeni s sodelovanjem francoskega ka-

pitala pri elektrifikaciji srednje-poljskega industrijskega področja. Vrh tega je Francija dovolila Poljski blagovni kredit do zneska 350 milijonov frankov.

Vprašanja, ki so ostala nerazčiščena

Vendar varšavski politični krogi ne privajajo dejstva, da glede novih vprašanj, ki so bila na dnevnem redu varšavskih in krakovskih razgovorov, ni bilo doseženo popolno soglasje med Delbosom in Beckom. To velja zlasti za Beckovo politiko napram Društvu narodov in za poljske odnose do dosedanjih držav, predvsem do Českoslovaške. Glede Društva narodov se stališče obeh državnikov dokaj razlikujeta. Delbos je mnenja, da bi se morala avtoriteta Društva narodov zopet dvigniti. Beck pa vztraja pri svojem znanem stališču, da je Zeneva izgubila ves svoj pomen in da je mogoče evropskemu miru bolje služiti z dvostranskimi pogodbami.

Kar se tiče odnosov do Českoslovaške, naglašajo v Varšavi, da so odvisni predvsem od Českoslovaške zunanje politike, še posebej pa od tega, kakšne koncesije bi bila Českoslovaška vlada pripravljena priznati poljski manjšini v Českoslovaški Šleziji. V zvezi s tem je značilna polemika med glasiloma vojaških krogov v Poljski in Českoslovaški »Polska Zbrojna« zavrača sleherni zblizanje s Českoslovaško. Pri tem opozarjajo na pretesne stike med Prago in Moskvo. Listi naglašajo, da v Varšavi ni opaziti prav nikakega stremjenja po poljsko-českoslovaški zvezi. Glede protikomunističnega pakta je Beck Delbosu z vso resnostjo zagotovil, da se mu Poljska ne bo priključila. Delbos je v Varšavi dobil tudi vsa jamstva, da bo Poljska v primeru kakšnega napada na ČSR zavzela enako stališče kakor Francija.

Beleške

Nepredvidni »Domoljub«

Slovensko podeželsko glasilo JRZ »Domoljub« nadaljuje s serijo svojih člankov o politični vzgoji slovenskega ljudstva. V prvodecembrski številki razpravlja o strankah in politiki ter prihaja do zaključka: »Po zloglasnem šestem januarju so nam lagali, da so politične stranke škodljive in so jih zato razpustili, a vse to se je zgodilo samo zato, da so se mogli polastiti oblasti ljudje, ki niso imeli nikogar za seboj in ki jih je sicer ljudstvo pri svobodnih volitvah odklanjalo. Kako so se potem ti, nikomur odgovorni nestrancarji izkazali, nam je še danes vsem v živem spominu.«

Gospodje pri »Domoljubu« so očividno čisto pozabili, kdo je prav za prav sedel v »zloglasnem« šestojanuarskem režimu vse do njegove likvidacije z uvedbo parlamentarizma in ustavnosti. Jutrovec in drugi jeenesarji to niso bili. »Domoljub« naj malo prebrska svoje številke iz letnikov 1929, 30 in 31 pa bo našel v njih črno na belem, kdo je takrat »lagal«, da so nam politične stranke nepotrebne in »jih razpustili, da so se mogli polastiti oblasti ljudje, ki niso imeli nikogar za seboj in ki bi jih ljudstvo pri svobodnih volitvah odklanjalo.

Ukori »Samouprave«

»Samouprava«, službeno glasilo JRZ, vedno ostreje obračunava s onimi, ki zanikajo jugoslovensko narodno edinstvo ter dele Jugoslovence na tri narode. V zadnji številki preteklega tedna je še posebno hudo prijel voditelja črnogorske družene opozicije dr. Sekula Drljevića, ker je baje zahteval pred podpisom zagrebškega protokola, naj se v njem prizna tudi narodna individualnost Črnogorcev, torej posebnega črnogorskega naroda. »Samouprava« vzklika: »Potemtakem naj bi ne bili samo trije, temveč že kar štirje narodi. Ako bo slo tako naprej, nas bo do Božiča že kar deset jugoslovenskih narodov.«

Čudimo se »Samoupravinemu« ogorčenju, saj še ni tako dolgo, ko je »Slovenec« knt ljubljansko glasilo JRZ zelo avtoritativno sporočil, da nas je že sedem ali osem jugoslovenskih narodov.

V drugi notici iste številke kara glavni organ JRZ beograjski »Politiko«, da v svojem prvodecembrskem članku ni »niti z besedico omenila narodnega in državnega edinstva. Iz njegova članka ni mogoče razvideti ali še priznava narodno edinstvo Srbov, Hrvatov in Slovencev. Mnoge čitatelje to zelo zanima, pa se nadejamo, da jim bo »Politika« odgovorila.

Mi smo se s sličnim vprašanjem in s slično prošnjo že ponovno obrnili na ljubljanskega pobratima »Samouprave«, na »Slovenec«. Namesto pa, da bi nam in svojim čitateljem jasno povedali, kaj je po njegovem z narodnim edinstvom, ki tvori programsko osnovo njegove stranke, nas »Slovenec« vsakokrat le po rovtarsko ozmerja. Kaj, ko bi ga hotela enkrat po barati »Samouprava«, čeprav bolj v mil obliki, kakor dela to z drugimi listi. Kakor mi, najbrž tudi ona ne bo dobila odgovora, toda nje vsaj ozmerjal ne bo.

Zmedenost zagrebškega starine

Zagrebški »Obzor« se je za nedeljo zopet enkrat razpisal na račun JNS. Med drugim dokazuje v svojem zmedenem članku, ki je poln protislovij in očividno napisan na željo »Obzorov« beograjskih gospodarjev, da je »dr. Kramer v praksi izrazil slovenski nacionalist, ki mu je jugoslovenski program JNS samo orodje za taktiziranje v Beogradu«. Prav tako odreja zagrebški starina jugoslovenstvo senatorju Banjaninu in predsedniku Petru Živkoviću. Da je zmešnjava še večja, se to pot hudo zavzema za bivšega ministrskega predsednika Jevtića, češ, da ga v JNS grdo zapostavljajo, čeprav je voditelj srbijanskega dela stranke.

Intriga, ki bo jo rad skoval »Obzor«, je tako naivna neumna, da ji najbrž niso nasledili niti njegovi najbolj zvesti čitatelji. »Obzor« bi storil sebi in javni stvari mnogo večjo uslugo, če bi posvetil vsaj malo tiste skrb, s katero spremlja vsak gib v JNS, odnošajem med svojimi zagrebškimi in beograjskimi gosnadarji, pa med zagrebško in beograjsko opozicijo. O vem tem se je v zadnjem času nabralo že zopet toliko novega, hvalnega materiala, da bi lahko pisal vse družnecne članke, kakor pa je stereotipno pokopavanje JNS.

Muslimani in jugoslovenstvo

V sarajevskem organu JRZ »Pravda« je napisal za muslimanske božične praznike minister brez portfelja dr. Šefkija Behmen uvodnik z naslovom »Za jugoslovenstvo — proti frontam«. Med drugim pravi g. minister, da so se pojavile v našem političnem življenju težnje, ki morajo resno vznemiriti vsakega iskrenega Jugoslovence. »Pri nas so se pričele pojavljati razne fronte. Na plemensko politične fronte na eni strani, odgovarjajo na drugi strani s plemensko kulturnimi frontami. Še več pojavljajo se že celo obrisi verskih front. To je dejstvo, ki je zelo žalostno, preko katerega pa ne moremo iti. Kot iskreni Jugoslovenci smo načelno proti vsaki fronti, ker pomenjajo fronte borbo, ki se more pri nas kaj hitro spremeniti v bratsko medsebojno klanje. Bosanski in hercegovski muslimani smo za jugoslovensko ideologijo, ker nas ne razdvaja, temveč veže med seboj. Jugoslovenstvo je za nas muslimane ideal, ker ne pozna podrejenosti in tlačitve. Jugoslovenstvo je velika misel. Z njo je bila ustvarjena naša država. In naj bodo prilike kakršne koli že, jugoslovenstvo mora zmagati.«

Pastirsko pismo nemških škofov

Berlin, 6. dec. o. V vseh nemških katoliških cerkvah so večerj dopolne prečitali pastirsko pismo nemških škofov, ki govori o protikatoliški propagandi, katero podpira tudi sedanji režim. Pastirski list naglašajo, da je katoliška cerkev v Nemčiji uživala pravice, ki so ji bile priznane s konkordatom. Sedanje stanje je nevdružno. Cerkev in ljubovščina se ne moreta ustrahiti niti groženj niti preganjanja, ker se zavedata, da so katoliški Nemci prav tako dobri Nemci, kakor vsi ostali.

Danes otvoritev

kleti »Zvezda«

na novo popolnoma in najbolj moderno adaptirane v domačem narodnem slogu. OTVORITEV BO OB 20. URI v poslopju Kazine in bo združena z vinsko polzkušnjo prvovrstnih vin iz najbolj slovitih vinskih predelov Jugoslavije.

Minister dr. Miletić v Celju in Mariboru

Ljubljana, 6. decembra. Kakor smo poročali že v ponedeljskem »Jutru«, se je minister za telesno vzgojo dr. Vekoslav Miletić v nedeljo dopoldne udeležil svečanosti otvoritve sokolskega okrevališča in smučarskega doma v Kranjski gori. Popoldne si je v spremstvu obeh znanih in zaslužnih propagatorjev našega zimskega sporta dr. Cirila Pavlina in Josa Gorca ogledal Planico, tamošnji dom Ilirije in smučarske skakalnice. Vse naprave so naredile nanj najlepši vtis in objubil je za njihov napredek vso svojo pomoč. V Ljubljano se je vrnil z večernim gorenjskim vlakom, danes zjutraj ob 8 pa je odpotoval v Celje in Maribor.

Celje, 6. decembra. Danes ob 10.06 je prispel minister za telesno vzgojo dr. Vekoslav Miletić s svojim spremstvom v ljubljanskim osebnim vlakom v Celje. Na kolodvoru so ga pozdravili zastopniki oblasti in sportnih klubov. S kolodvora je odšel najprej v Narodni dom in posetil pisarno celjske sokolske župe, kjer so ga pričakovali župni starešina Josip Smertnik in člani župne uprave. Župni starešina je pozdravil ministra v imenu sokolske župe ter v svojem govoru orisal težave, s katerimi se mora boriti Sokolstvo. Minister se je toplo zahvalil za pozdrav in se dalje časa razgovarjal z zbranimi sokolskimi predstavniki.

Ob 11. se je pričel v sejni dvorani mestnega magistrata sestanek odposlancev telovadnih, sportnih in gasilskih organizacij. Po kratkih pozdravnih besedah celjskega župana je g. minister poudaril, da je prišel med Sokole, sportnike in gasilce, da čuje njihove želje in potrebe. Izjavil je, da bo skušal ustreči v okviru finančnih možnosti njihovim potrebam.

Predsednik celjske gasilske župe Golobanc je prošil za podporo gasilski župi za njene težaje, predsednik SK Jugoslavije pa v imenu svojega kluba prav tako za podporo, predsednik strelske družine v Celju g. Wagner za podporo za gradnjo strelišča itd. Minister je v svojih zaključnih besedah poudaril, da je bil sport v Sloveniji vedno na višini. Sportne organizacije pa naj ne urijo samo mišic in telesa, marveč naj tudi krepijo duha, značaj in ljubezen do domovine. V sportu naj vladajo sloga, ljubezen in strpnost.

Po sestanku je bila v županovi sobi kratka razprava o vprašanju sportnega stadiona v Celju, nakar je g. minister sprejel več deputacij in poslušal njihove želje.

Popolno zadoščenje županu Ogrinu

Letošnjo pomlad se je začela med političnimi nasprotniki huda gonja proti g. Ivanu Ogrinu, županu ljubljanske okoliške občine Rudnik. Banska uprava je njega in drugega člana občinske uprave g. Antona Martinca razrešila. To so porabili lokalni politični nasprotniki za celo poplavo obrekovanja, čeprav je sodna preiskava, o kateri izidu smo že poročali, pokazala, da so neutemeljeni tudi celo oni, mnogo manjši očitki, ki jih je navajal razrešitveni odlok. G. Ogrin se je proti razrešitvi pritožil tudi na upravno sodišče v Celju, vendar pa banska uprava pritožbi ni priznala odločilne moči, temveč je uredila občinsko upravo na Rudniku tako, da je izpraznjeno župansko mesto zasedel prvi član občinske uprave g. Kumar.

S svojo odločbo z dne 8. junija t. l. je upravno sodišče v Celju ugodilo pritožbi župana Ogrina ter razveljavilo odlok banske uprave o njegovi razrešitvi. Na osnovi te sodbe je banska uprava z dekretom z dne 20. junija preklhala svojo razrešitev in razveljavila spremembe, ki so bile zara-

Premestitve učiteljev

Beograd, 6. decembra. e. Premestitvi so bili naslednji učitelji in učiteljice meščanskih in ljudskih šol:

Melhor Rismal, upravitelj meščanske šole v Slovenski Bistrici na II. moško meščansko šolo v Ljubljani, Zinka Albert, učiteljica meščanske šole iz škojfe Loke na I. moško v Ljubljani, Marija Brandl iz št. Vida na III. mešano v Ljubljani, Regla Gobec z moške v Celju na I. žensko v Mariboru, Josip Štancer iz škojfe Loke na I. moško v Mariboru, Julija Šušteršič iz Ljutomeru v Litijo, Valerija Ivanc iz Trbovlj v Brezice, Francka Terseglav z Jesenic v Novo mesto, Josip Goršek iz Orebiča v škojfo Loko, Jože Lekše iz Šoštanj v Vojnik, Josip Kos iz Petrovgrada na II. moško v Mariboru, Zinka Taler z ženske v Celju na moško v Somboru, Ivana Keser, učiteljica ljudske šole v Brezicah na ljudsko šolo v Crikvenici, Drago Kline, učitelj ljudske šole v Vojniku na tamkašnjo meščansko, vendar pa je bil dodeljen ljudski šoli v Senovem, Ivana Lapajne z meščanske šole v Golniku na meščansko v Trbovljah.

Ljubavna drama Slovenca v Capragu

Zagreb, 6. dec. o. V Capragu je bil snoči ubit delavec Martin Klavžar star 39 let, doma iz Slovenije. Ubil ga je njegov tovariš Nikola Rajković, ker je imel Klavžar baje z njegovo ženo nedovoljeno razmerje. Morilec so je sam prijavil oblastem.

Opoldne je priredil župan v hotelu »Evropi« kosilo v čast ministru, ki se je nato ob 13. odpeljal s brzim vlakom v Maribor.

Maribor, 6. decembra.

Na svojem inspekcijskem potovanju je minister za telesno vzgojo naroda dr. Miletić prispel danes popoldne v ljubljanskim brzdavilom v Maribor. Na kolodvoru so ga sprejeli in pozdravili predstavniki oblasti s mestnim županom dr. Juvanom na čelu. Navzoči so bili zastopniki Sokolstva in sportnih organizacij. Minister Miletić se je takoj s kolodvora podal v Narodni dom, kjer so ga pričakovali zastopniki mariborskega Sokolstva. Tu ga je v imenu Sokola Matic, ki slavi baš te dni 30-letnico svojega obstoja, pozdravil starosta dr. Fornazarić. Minister dr. Miletić se je za pozdrav v prisrčnih besedah zahvalil poudarjajoč, da je bilo Sokolstvo in bo vedno ostalo jugoslovensko. Izrazil je priznanje obsejnu Sokolstvu na severni in zapadni meji, ki je vedno vestno vršilo svojo dolžnost do kralja in domovine. Z velikim zanimanjem si je nato v spremstvu sokolskih funkcionarjev ogledal sokolsko razstavo, o kateri se je izrazil zelo pohvalno. Ob tej priliki so g. ministru izročili tudi lepo urejeno spominsko knjigo, ki slika boje in delo obsejnu Sokolstva v Mariboru. V zborovni dvorani je bila nato konferenca, na kateri so predstavniki obsejnu Sokolstva obrazložili g. ministru težnje Sokolstva, njegove potrebe in tudi težave, s katerimi se mora boriti ne samo v materialnem pogledu.

Iz Narodnega doma se je minister dr. Miletić s svojim spremstvom podal na mestni magistrat, kjer so se zbrali predstavniki mariborskega sporta. Tu mu je dr. Tomišek prečital obširno spomenico, ki obravnava sportne prilike na severni meji, ter mu obenem v imenu vseh sportnih organizacij izročil resolucijo, ki vsebuje obširne predloge v pogledu pospeševanja sporta v Mariboru in ob severni meji sploh, kjer igra sport tudi veliko nacionalno vlogo.

Zvečer je župan dr. Juvan priredil v hotelu »Orele« večerjo, ki so se udeležili poleg predstavnikov oblasti tudi zastopniki Sokolstva in sportnih organizacij.

Minister dr. Miletić ostane nocoj v Mariboru, jutri pa si bo ogledal mariborske sportne naprave, predvsem Mariborski otok in sokolska telovadišča.

di nje izvršene v občinski upravi.

Ogrin je vnovič zavzel župansko mesto, na katero ga je bilo pri volitvah postavilo zupanje ogromne večine prebivalstva.

V Palestini še ne bo miru

Jeruzalem, 6. dec. AA. Ekstremisti so objavili letake, v katerih pozivajo arabsko prebivalstvo, da naj ostane mirno in ne povzroča posamičnih terorističnih dejanj. Letaki pozivajo ves narod, da naj se dvigne v obrambo nedeljivosti Palestine.

Aljehin : Euwe

Haag, 6. decembra. u. 23. partija za svetovno šahovsko prvenstvo je dr. Euwe kot beli otvoril z damskim gambitom, Aljehin pa je odgovoril z Niemcovicevo indijsko obrambo in si je že po 10. potezi zgradil boljšo pozicijo. Euwe je kmalu zgubil dva kmeta. Partija je bila po 40. potezi prekinjena in se bo nadaljevala v torek, 7. decembra. V šahovskih krogih so prepričani, da bo Aljehin tudi to pot partijo dobil in si s tem znova priboril naslov svetovnega šahovskega prvaka.

Vremenska napoved

Zemunska vremenska napoved: V vsej kraljevini bo prevladovala oblačnost z dežjem tu pa tam. Snežilo bo v zahodnih predelih in drugod v gorah. Toplota bo poskočila na jugu na severozahodu bo pa padla.

Zagrebška: Oblačno in hladno vreme v nižjih predelih dež, v gorah sneg. Dunajsta: Po večini oblačno, verjetno bo snežilo, temperatura brez posebnih izpremenj, v nižinah nekaj nad ničlo.

Veliko učiteljsko zborovanje v Celju

Celje, 5. decembra. Učiteljska društva za srez Celje, Gornji grad, Laško, Šmarje in Šoštanj so imela v soboto v Celju skupno zborovanje, ki se ga je udeležilo okrog 450 učiteljev in učiteljic. Predsedoval je predsednik celjskega društva g. Roš, ki je toplo pozdravil zbrane tovariške in tovarišice in še posebej predsednika slovenske sekcije JUJ g. Kumlja, ter uav. prof. dr. Milana Vidmarja. Opozoril je, da se vrši zborovanje v isti dvorani, v kateri je bila pred 10. leti sprejeta znana celjska deklaracija o stanovski usmeritvi učiteljske organizacije. Slovensko učiteljstvo je s to svojo takratno pobudo na celi črti prodrla.

Prof. dr. Vidmar je imel predavanje »Med dvema dobama«. Prikazal je nemir sedanje doba človeka v času, ko se zdi, da je v zalutni nekdanja mirna solidna doba, ki je vzrasla na sadovih francoske revolucije v znamenju demokracije in svobodnega gospodarstva. S svetovno vojno in zmedami prvih povojnih let je dobila ta doba smrtni udarec. Po predavateljevem mnenju je sedaj na pohodu doba načrtnega gospodarstva in omejitve svobodnega gospodarstva.

Predsednik sekcije g. Kumelj je v z odočtravanjem sprejel zagovor o črtal svoje delo na vodstvu sekcije ter svoje poglede na pravice in dolžnosti stanovske organizacije, kakršna je učiteljska. Poudaril je potrebo, da se učiteljstvu vrnejo dobro razpoloženje, notranji mir in možnost uspešnega dela. Našel je vrsto vprašanj, ki jih je treba nujno rešiti na toliko v interesu učiteljskega stanu, kakor v interesu same države, naroda in prosvete. Govoril je o personalni politiki, priporočal delo za stanovsko gospodarsko osamosvojitve in apeliral na disciplino in stanovsko solidarnost učiteljskega.

Izvršnemu odboru Jugoslovenskega učiteljskega združenja v Beogradu je bila poslana pozdravna brzojavka z izjavo solidarnosti in odobravanja njegovega dela. Soglasno je bila sprejeta resolucija, ki pravi

»Slovenec« in proslava v Konjicah

Konjice, 4. decembra. Znani lažnjivi Kljukec iz našega trga je napisal v večeršnjem »Slovencu« o praznovanju 1. decembra v Konjicah zavito poročilo, v katerem si je seveda zopet privoščil grd napad na Sokola. Med drugim pravi: »Na predvečer je bil slavnostni sprevod z godbo in baklado. Proslavo je priredilo Katoliško izobraževalno društvo. Na akademijo so prišli zastopniki oblasti... Le Sokola nismo na prireditvi opazili.«

»Slovenec« torej trdi, da je proslavo priredilo Katoliško izobraževalno društvo. Razna konjiška društva pa so prejela poziv na sodelovanje k proslavi od tukajšnjega krajevnega odbora JRZ, torej od politične organizacije. Vabilo organizacije JRZ našteva najprej spored in nato dobesedno pravi: »Vjudno Vas vabimo k sodelovanju proslave, zlasti pa baklade. Zbirališče za povorko se prične točno ob 7. uri zvečer pred Katoliškim društvenim domom. Prosim Vas tudi, da prinesete s seboj potrebne baklje.« Vabilo niso podpisali predsednika Ivana Šelaha in tajnika Alojza Kuka.

Ta vabila so prejela vsa društva z edino izjemo Sokola. Pač pa je starešina Sokolskega društva dr. Sbrizaj bil vprašan od sreskega načelstva ali li Sokol sodeloval pri skupni bakladi. Rečeno mu je še bilo, da bo sklican sestanek predstavnikov onih društev, ki pridejo za baklado v pošto. Po posvetovanju z drugimi funkcionarji Sokolskega društva je starešina že pol ure kasneje sporočil, da je Sokol pripravljen sodelovati pri bakladi, dobil pa je sedaj odgovor, da baklade ne bo, ker v Konjicah ni običajna, pa tudi zato, ker je zaradi hlažjočih se občinskih volitev v kraju že precej volilne napetosti. Res se baklada ni vršila in jo je »Slovenec« dopisnik videl le v svoji domišljiji ali pa je napisal in odpisal svoje poročilo že kar naprej.

Razume se samo po sebi, da je konjiški Sokol tudi letos proslavljal državni praznik zelo svečano. Na predvečer je bila krasna akademija, na kateri sta govorila starešina dr. Sbrizaj in prosvetar Stane Hrovat, nastopili pa so z učinkovitimi točkami vsi oddelki Sokola. Novo članstvo je položilo prisego, tekmovalci pa so prejeli svoje diplo-

me. Uspešno se je uveljavil tudi društveni salonski orkester. Udeležba Sokolstvu naklonjenega občinstva je bil naravnost rekordna.

Tudi slovenske službe božje v cerkvi se je udeležil Sokol z deputacijo in praporom. Sokolska deputacija je bila celo večja od one fantovskega odseka.

»Slovenec« se je torej pri poročilu iz Konjic in najbrž tudi od drugod po stari navadi zopet temeljito zlagal.

Priobčujemo gornje poročilo iz Konjic v malo obsežnejši obliki, ker je nov dokaz, kako prav smo imeli ko smo v zadnji številki opozarjali, da »Slovenec« poročilo o proslavi prvega decembra v raznih naših krajih ni verjetno. Kaj res gospodov ni prav nič sram, če jih že vest ne peče?

Iz železniške službe

Beograd, 6. decembra. e. Premestitvi so bili po službeni potrebi poslovdja kurilnice v Ljubljani Alojzij Dolinar k strojno-mo delku ljubljanske direkcije, Karel Rakuša, prometnik v 9. položajni skupini iz Čačka v Rajhenburg, Janez Šušteršič, pomožni prometnik iz Slovenske Bistrice v Šoštanj-Topolšice; po lastni prošnji pa dr. Alojzij Ruatja, pristav v 8. položajni skupini, z Jesenic k občnemu oddelku ljubljanske železniške direkcije in Maks Čoš, prometnik v 9. položajni skupini, iz Bistrice-Bohinjskega jezera v Zalog.

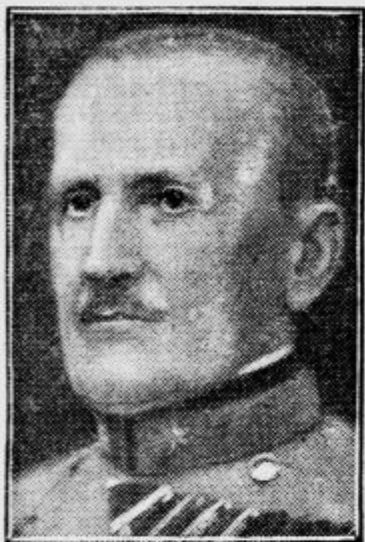
Sestanek londonskega odbora

London, 6. dec. o. Ker so prispeli iz Španije ugodni odgovori na zadnjo angleško noto, je lord Plymouth kot predsednik nevtalnega odbora sklical ožji odbor, ki se bo sestel jutri popoldne. Španski nacionalisti so pristali na umik tujih prosvetiteljev, če se jim hkratu prizna vse vojaške pravice. Le v nekaterih podrobnošnih vprašanjih, ki se tičejo celotnega sklana na sklene nevtalnosti odbora. Prav o tem podrobnosti bo razpravljali in sklepal ožji nevtalnostni odbor na svoji jutranji seji.

Naši kraji in ljudje

Podmaršal Tomše †

Ljubljana, 6. decembra. Če za koga velja, da je dosegel visoko mesto brez vsake protekcije in kletkeplasti, le s pridnostjo in izredno sposobnostjo, velja to za Tončevega gospoda iz Polšice pri Podnartu. Ko je pokojnik, ki je po 87 letih delovnega življenja zaspal za vedno, pred dobrim mesecem obhajal v družinskem krogu zlato poroko, ni pač še nihče mislil, da mu bodo v njegovem najdražjem kotičku, v idiličnih Podbrezjah, jutri zapeli podtatarski zvonovi zadnjega pesem.

Kakor večina slovenskih sinov, se je tudi on rodil v preprosti, s slamo pokriti kmečki hiši, čepeči na pečnari, nad potokom Plaznec. Ko je v sedmih vrstnih pred hišico kot reven študent prebiral slovenske knjige, pač ni sanjal o potih, ki so mu jih bile začrtale rojenice. Začetek je bil pač tak, kakor vsakega slovenskega studenta.

»Gospod bo!« je pravil oče Tonc. Misli je takrat na drugačnega gospoda. Po nižji gimnaziji v Kranju je Jože odšel v Ljubljano, nato pa — namesto v semenišče — na Dunaj, kjer se je vpisal na filozofsko fakulteto. Življenje slovenskega studenta je bilo težko, posebno še, ko od doma, od užejenega očeta, ni bilo podpore. Pomagal si je z instrukcijami. Ne dolgo. Tudi njega so zajeli vrtinci, razsajajoči v drugi polovici 19. stoletja. Moral je k vojakom. Kot dober matematik je absolviral vojaške izpite odlično. Kam sedaj? Kljub nacionalnim idealom takratnega slovenskega visokošolca, ki jih je ohranil vse življenje, se je posvetil vojaški službi. Nadarjenost in hrabrost v bojih s Turki sta mu pomagali, da je postal že leta 1876. major. Njegove vojaške zmožnosti je posebno cenil vojvoda Fran Saluator. Kot izbornega matematika ga je postavil za učitelja na višji vojaški šoli. Po 40-letnem službovanju je bil Jože Tomše upokojen, med svetovno vojno pa spet reaktiviran in povišan v čin podmaršala. Podeljeno mu je bilo tudi plemstvo.

Kljub visokemu vojaškemu činu je ostal pokojni vedno tisti, kakršen je bil nekoč v preprosti rojstni hiši. Zaradi velike prijaznosti sta ga cenila kmet in gospod. O, da ste ga videli sredi rojakov! Najdražji so mu bili vedno domačini, kmetje, med katerimi je preživel veselo in žalostne ure oddiha. Visoke, težko priborjene pozicije ni nikdar izkoriščal za sebe. Vedno le za svoje rojake. Koliko jih je, ki jim je pomagal med svetovno vojno. Vrata njegove hiše so bila vedno odprta slovenskemu studentu. V nacionalni slovenski zavestnosti pa mu je bila vedno velika opora njegova gospa Jožefa iz stare Pavlinove družine iz Podbrezj.

Prav tako, kakor zvest Slovan, je ostal

Srnica Miki

Bregana, decembra.

V lovišču gosp. Jošpa Kalina iz Bregane je našel gozdni čuvaj Vogrin konec letošnje pomladi v grmovju kakih 10 dni staro srnico. Ker mati srna tudi naslednji dan ni prišla do hčerke, jo za nahrani, je moral loviščni čuvaj živalco izročiti gosp. Jošpu Kalinu. Srnico so pričeli hraniti s mle-

kom in sicer na »stilkov, kakor hranijo otročice. Napredovala je zelo dobro. Polagoma je najbolj plaša gozdna žival postala popolnoma domača in se je zvesto odzivala vzklikom: »Miki! Miki!« Njeno sedanje bivalje je v vrstu tik gospodarskega poslopja. Ves dan je na prostem in se druži z domačimi živalmi, ponoči pa spi v svoji lični hišici.

»Miki« se je zelo hitro seznanila s vsemi v hiši, največje prijateljstvo je pa nastalo med njo in malo Nadico, dveletno hčerko gosp. Jošpa Kalina. Po cele dneve sta skupaj in ju je res zanimivo gledati, kako se igrata in objemata. Nadica trga listje in travo, in jo ponuja Mikici, ki rada je z njene ročice. Tudi z domačimi psi se druži, ne boji se niti fotografske aparata. Zato seveda ni čudno, da ta nenavadna drobna prebivalca Bregane zbuja pozornost mnogih ljudi in gostov, ki prihajajo semkaj. Lastnik jo namerava pomladi izpustiti v svoj loviški revir. Samo tega ne vemo, če bo Nadica pustila svojo ljubljeno, ali če ne bo klic prirode že prej izmislil srnice v svobodo.

general Tomše do zadnjega tudi vojak. Ker se zaradi starosti ni mogel udeleževati osebno v naši narodni vojski, je vse vojaške zmožnosti in vse, kar si je bil priboril v vojaški stroki, prenesel na svojega sina Franceja, ki hodi v naši vojski po očetovih stopinjah in ima že čin polkovnika. Zet generala Tomšeta g. Joža Pretnar je intendantski podpolkovnik pri naši

kr. mornarici in vreden član naše slovenske vojaške družine.

Uglednega generala poneso jutri ob 11. iz hiše žalosti za Ljubljano št. 7. na glavni kolodvor. Ob 15. ga bodo položili k večnemu počitku v njegovih dragih Podbrezjah. Slava zaslužnemu možu! Naj mu bo lahka domača zemlja, njegovim ostalim izrekamo odkritosrčno sožalje.

Miklavž jih je vrnil domovini

Po dolgih letih brez prihrankov iz Argentine

Jesenice, 6. decembra.

Na Miklavžev večer se je preko Jesenic in Ljubljane vračala večja skupina naših izselencev iz Argentine. Bili so skoraj sami mlajši, še čvrsti možje, po večini iz vardarske banovine, ki so bili letos po vojni odšli preko oceana iskat boljše sreče, pa jih je kriza, ki tudi v Ameriki očitno še ni povsem odjenjala, izmučene in brez prihrankov prav za Miklavža poslala domov.

Na jeseniškem kolodvoru so se zvrstili nekateri žalosti vredni prizori. Rojaki so prispeli s svojo skromno prtljago z brzim vlakom preko Beljaka, a mnogim izmed njih po dolgih letih trdega dela ni ostalo toliko prihranka, da bi se mogli tudi še to dolgo pot od državne meje do okolice Skopja, od koder jih je bilo največ, peljati z brzcem. Zlezli so s svojimi nemodnimi kovčgi na

peron in počakali potniškega vlaka, da se bodo še dva dolga, neskončna dneva brez hrane in brez vsega vozili do doma.

Ko jih je organ obmejne policije povpraševal o osebnih podatkih, je bilo pretresljivo poslušati, kako so navajali svoje domače vasi, občine, sreze, banovino, a nobeden izmed njih ni več vedel hišne številke. Mnogi izmed njih so bili že od prvih let po vojni zdoma in so iz argentinskih listov razbrali, kako se je država medtem notranje preuredila, a najbrž nikoli niso pisali domov. Ko jih je zastopnik policije spraševal o tem, koliko denarja imajo s seboj, so navajali prav bedne številke. Eden izmed njih je premogel samo še 35 din, pač dovolj klavrn izkupiček dolgoletnega garanja tujim gospodarjem. Zdaj se vračajo, da bodo domače občine prevzele njihovo revščino v svojo oskrbo.

Dva sleparska upnika države

sta s ponarejeno listino skubla lahkoverne ljudi

Ljubljana, 6. decembra.

Policija ima te dni opravka s kriminalno afero, ki ponovno izpričuje, koliko izvirne domiselnosti je dandanes v vsakršnih pohajčih in pustolovcih, obenem pa, koliko naivne lahkovernosti je v našem občinstvu, čeprav ga iz dneva v dan ob ponovnih primerih opozarjamo, naj nikar ne prevzame brezglavo ne naseča sleparjem.

Se pogostejši od trika s telefonskim naročilom, ki je zadnjič prinesel nekaterim prekanjencem nekaj prav izdatnih uspehov, je trik s ponarejenimi listinami, s katerimi razni sleparji izmamljajo denar od neopuščenih ljudi. Nedavno smo poročali o takšnem pustolovcu majhnega kova, ki se je po krivem izdeloval za železničarskega zvaničnika in je pod avtoriteto lažno prisvojen uniformo na debelo sleparil brezposelnike, češ da jim bo priskrbel službo na železnici. Kakor zmerom, je tudi takrat šlo za listine, ki so bile ponarejene na tako diletantski način, da bi jim slednji trezen človek bral sleparijo na zobeh. Skoraj nič manj diletantsko sta se pred dnevi lotila ponarejanja dva starejša priložnostna zaslužkarja iz Ljubljane, le da sta svoj trik poenostavila tako, da jima oskodbenci in policija dolgo niso mogli priti na sled.

Ob pripravi priliki sta sleparja v uradu neke važne instance finančnega ministrstva v Ljubljani ukradla dve uradni štampiljki in z njima započela širokopotezno akcijo. Z njima sta opremila nekaj papirjev in si vsak na svoje ime izstavila listino, s katero jima finančna oblast potrjuje, da jima država dolguje zavdanja vredno vsotico 521.145 din. Ponarejalci uradnih papirjev se dajo največkrat ujeti v mrežo na ta način, da svoje falsifikate iz kakršnekolik potrebe pošiljajo okrog. Ta dva moža pa sta bila dovolj previdna, da svojih dragocenih dokumentov nista dajala iz rok, pač pa sta jih bila pripravljena pokazati vsakomur, kdor bi jima mogel nuditi kakršnekoli kredit. Šla sta po Ljubljani od trgovine do trgovine, vlačila skrivnostno potrdilo na dan in pripovedovala zgodbo, ki se je poslušala kakor sodobna pravljica. Neko veliko ljubljansko trdko da sta baje razkrinkala, kako je na debelo goljufala državo s utajo davkov in trošarin. Proces da še teče, njuna nagrada da bo znesla po vsej priliki nekaj milijonov, toliko so pa že dolejš dognale finančne instance, da jima petiče najmanj 521.145 din.

Kriza se še ni odtekla in naši trgovci radi dajejo na upanje, če jim kupec le nudi primerno jamstvo. In kdo se ne bi zanesel na listino, potrjeno od enega najuglednej-

ših državnih uradov, katerega prva naloga je sicer v resnici, da od državljana jemlje, tu in tam pa se vendarle primeri, da tudi kaj od sebe da. Znano je, da je država strog in pravičen plačnik in da stokrat pregleda vse papirje, preden pokliče svojega upnika k blagajni. A prav zato so državni papirji najrealnejša vrednost in prav zato je tudi sodobni, življenjske oskrbe iščoč ženi najvišji ideal — človek v državni službi. Šla sta od trgovine do trgovine, predlagala svoj papir in si naložila blaga, da je bilo dosti za doberšen kos življenja. Nabrala sta si manufakture, špecerije, usnja. Da bosta počasi lahko še razširila svoj obrat, sta si nabavila pisalni stroj.

Najbolj nesramno potegavščino pa sta si privoščila na račun neke mestne uradnice, ki je bila lastnica večje parcele nekje na robu Ljubljane, vredne 150.000 din. Ko sta ji pokazala svojo čarobno listino, jima je parcelo brez oklevanja odstopila, nakar sta jo pohitela, da jo prodasta naprej. Pri vseh svojih poslih sta imela opravka s tako poštenimi ljudmi, da nikomur niti na kraj pameti ni prišlo, da bi podvomili o čistosti njunih kupčij. Morali so se najiti šele ljudje iz njune bližine, ki so opazili, kako jima na lepem gre penica v klasje, pa so opozorili organe kriminalnega oddelka, naj se pozanimajo zanj. Takoj nato je sledila aretacija.

Ko so uradniki na poltletni razgledovali njuna corpora delicti, so se od srca nasmejali od začudenja, kako je mogel sploh kdo verjeti takšnemu papirju, s kakršnim sta sleparja hodila okrog. Važno listino, s katero visoka državna instance potrjuje nekemu dolg za vsoto nad pol milijona dinarjev, sta bila namreč siromaka fingirala na ta način, da sta na naveden kos papirja za glavo odčitale eno štampiljko, pod besedilom pa drugo. Vsek najpreprostejši državljani bi lahko vedeli, da državni uradi zmerom poslujejo s posebnimi tiskovinami, ki jih ni izlepa lahko ponarediti, zlasti ne onih, ki so namenjene pisanih tako velikih reči, kakor so potrdila o denarju. Besedilo, ki sta ga sestavila sleparčka, je bilo polno pravopisnih in jezikovnih napak, ki so kazale na avtorja najskromnejšega znanja. Jezik naših državnih uradov sicer resda ne uživa kdo ve kakšnega slovesa, a slovnični in jezikovni nesmisli v uradnih papirjih so zmerom v nekem blagovžvenem skladu s čimljem stikom. Pisanje teh dveh mož pa je tako kričalo po kriminalni siromastini, da je moralo biti v ljudeh, ki so jima naselili, pač nad običajno mero lahkovernosti. Policija vso zadevo še raziskuje, nato pa bo oba moža izročila sodišču.

Jakopin spet prijet, pajdaša še lovijo

Razbojnika sta oropala domačijo v Veliki Kostreznici

Radeče, 6. decembra.

Takega razbojniškega napada, kakršnega so ga doživeli predvečerjajno noč Znanetovi v Veliki Kostreznici v litjskem orezu, naša domača kriminalna kronika ne pomni. Neobičajni, da nočni roparji najprej s strelom zbude mirne prebivalce, nato jim s koli esbijejo vasa okna in razbijajo tudi vrata in šele nato vtrjo v hišo. Na tak način je bil izveden napad v hišo Janeza Pliska. Gospodar in njegova žena sta odšla svojer na vas čut k mrlju; malo pred polnočjo sta se vrnili domov na samotno domovanje. Ko sta trdno zaspala, je Znanetove prebudil šund, kakor na sodni dan 9 strelav in strahovito lomstenje po oknih in vratih. Oče in mati sta pograbilo do smrti prestrašena otroka in so planili nato vsi iz toplih postelj na podstrešje. Drgetali so od strahu in mrasa, po hiši pa so plenili neznanci. Enkrat se je prikazal na vratih podstrešja pramen električne luči in tedaj so Znanetovi z grozo pričakovali, da jim odbije zadnja ura, vendar se je ropar zbal nerodne poti v podstrešje in luč je ugasnila. Še kako uro potem so čuli domači po hiši premetavanje in odpiranje skrinj in omar. Nato so roparji odšli. Kakor sodijo Pliskovi, je bilo v tolpi 4 do 5 roparjev. Tako je tudi gospodar prijavil litjskim orožnikom, kamor je odšel takoj, ko se je v dolini zasvitalo. Skrušeno in prezeblo družino je spravil nesrečni mož na peč k Tomažičevim, kjer so se šele počasi otesli groze, ki so jo bili to noč prestali.

Patrolje litjskih orožnikov so stale pred zagonetko. Nihče v dolini ni slišal streljanja in vpitja, o katerem so pripovedovali Pliskovi. Pa je bila hiša zelena res tako, kakor bi se usuli nanjo Huni. Znanetova hiša ima več tridelnih modernih oken. Gospodar žane ima kmetijo, je pa zaposlen tudi pri tovarnarju usnja Knafliču v Šmart-

nem pri Litiji. Iz prihrankov si je postavil ličen dom. Ob prihodu patrolj je bilo še vse v neredu. Roparji so odnesli Pliskovim obleko, odejo, posteljnino in precej denarja, med drugim tudi 2000 din, ki jih je hranil Janez Plisk kot blagajnik gasileke čete v Veliki Kostreznici. Po nevidnih narednikih vodnika g. Mavrečiča in komandirja g. Baumkirchnerja so odšli patrolje iskat sledov. Prvo sled je našla patrolja, ki je odhitela proti dolenski strani. Pod Primsko-vojem leži majhna vas Vinji vrh. Sredi noči sta se sglasila pri kmečkem čevljarju Zadravniku dva dobro oblečena tujca, ki sta imela s seboj nekaj prtljage. Čeprav sta imela oba še dobre čevlje, sta ukazala Zadravniku, da je vstal iz postelje in je obea popotnikoma potempljal čevlje. Ponočnjaka pa sta medtem legla k počitku, vendar sta si prej še privoščila dobro zakusko. Ko je Zadravnik potempljal čevlje, sta ga oba moža dobro plačala. Dala sta mu precej več, kakor pa je čevljar zahteval za pomočno delo.

Roparja sta krenila nato proti Sv. Križu. Na vsak način sta hotela zamenjati svojo zunanost. Pri trgovcu Vidmarju sta si kupila nove klobuke in kravate. Stari pokrivala pa sta podarila vaškim otrokom, ki sta jih srečala med potjo. Od Sv. Križa sta se obrnila proti Kumu. Očitno sta bila namenjena v Radeče, tu pa na vlak, da bi se odpeljala kam daleč. V tem pa so bile že litjske in okoliške žandarmerijske patrolje na sledi za roparjema. Prva izvidnica je zasledila koleša in motorno vozilo. Ob potoku Sopotni ki teče vzdolž nove ceste Radeče—Litija, so imeli orožniki srečo. Od nekega drvarja iz Njivice so zvedeli, da je srečal dva sumljiva tujca, ki sta šla v samotno kmetiško bajto počivati. Orožniki so brž obklopi hišo in bliskovito planili vanjo. Tam so prijeli enega izmed roparjev Tone-

ta Jakopina, ki je v naši kriminalni kroniki precej znan. Bil je oborožen s samokresom, nenadni prihod orožnikov pa ga je povsem zmedel, da ni mogel rabiti orožja. Brž so uklenili Jakopina, ki je izdal tudi svojega pobeglega spremljevalca Toneta Valentiniča s Kresniških poljan. Valentinič je bil odšel malo prej v hosto nad hišo in je najbrže z daleka opazoval, kako so orožniki zajeli hišo in aretirali njegovega pajdaša Jakopina. Patrolje so krenile za njim v kumljanske hribe.

Vklenjenega so odvedli orožniki Jakopina na orožniško postajo v Radečah. Jakopin je priznal, da sta v Valentiničem vdrla pri Znanetovih v Veliki Kostreznici in res odnesla vse, kar je bil že navedel oskodbani gospodar. Sprva Jakopin ni hotel povedati, kam sta v Valentiničem skrila nakradene predmete. Orožniki pa so ga sredi noči odpeljali na kraj napada in nato v Višji grm. Tam je pokazal Jakopin skriva-

lišče pokradene obleke, posteljnino in odejo. Roparja sta skrila vse v skoro razpadel vinski hram nad Kostreznico. Na podstrešju hrama ima posestnik Kepa Janez še nekaj mrve, vanjo sta izgrebla lukno in skrila vse za boljše čase, ko bi ne bila več zasledovana.

Večino denarja ima pri sebi Valentinič, pri Jakopinu so našli le še 13 din.

Za begunom so izdane tiralice. Zasledovanje močno otežuje pomanjkanje telefona. Vsem kumljanskem pogorju med Litijo, Radečami, Poljsnikom, Sv. Križem in ostalo Dolenjsko ni nikakih telefonskih zvez, zato se skrivajo rokovanjci najrazličnejšega kalibra najraje po teh krajih. V interesu vsega prebivalstva bi bilo, če bi ti kraji dobili telefonsko zvezo. Orožnikom, ki so tako hitro razčistili vlom v Veliki Kostreznici in privedli Jakopina spet za zapah, gre polno priznanje. Saj so bili kljub dežju podnevi in ponoči na zasledovanju.

Naprošen za varstvo je varovanca oropal

Drzen roparski napad mladeniča na ptujski cesti

Ptuj, 6. decembra.

Na banovinski cesti proti Sv. Urbanu sta se 2. decembra srečala 34-letni krošnjar Izidor Dukovič, doma iz Meljana, občina Bednja, in 18-letni Zorec, doma iz Kicarija pri Ptuj. Bilo je okoli pol 19. ure. V temi sta se medsebojno pozdravila. Pri tem je Dukovič povabil Zorca, naj gre z njim v gostilno v Novi vasi. Tam je Dukovič plačal nekaj pižame, obenem je začel gostom praviti, da je Zorca srečal na cesti in ga vzel s seboj, ker se boji, da ga ne bi kdo na cesti napadel in oropal.

Cez nekaj časa se je Dukovič podal s Zorcem iz gostilne. Prosil je fanta, naj ga pospremi do Zupančičeve gostilne na Ljutomerški cesti. Na cesti v bližini Malekove hiše pa je Zorec naenkrat z odprtim bosanskim nožem skočil pred Dukoviča ter ga ustavil z besedami: »Daj mi denarnico, drugače te zabodem!« V tem sta se po cesti pripeljala dva kolestarja. Dukovič je kričal na pomoč. Kolestarja pa se v temi nista hoteli ustaviti, marveč sta zavila na cesto proti Rogoznici. Dukovič si v strahu ni mo-

gel pomagati, slekel je zimsko suknjo, jo vrgel na tla in rekel Zorc, naj si vzame ves denar. To je Zorec tudi storil. Vzel je iz žepa denarnico, v kateri je bilo okoli 300 din, in je izginil v temi. Krošnjar Dukovič je nato pobral suknjo ter se podal naravnost na orožniško postajo, kjer je prijavil napad. Orožniki so drugi dan v Kicariju aretirali mladenega zločinca in ga izročili sodišču, kjer je napad prostodušno priznal. Denarja ni imel več; pravi, da je denarnico ponoči zgubil.

Po pretepu zadet od kapi

Pri Polensku je te dni pred hišo posestnika Alojzija Vičarja nastal preprič do slej še ne izsledeni fanti. Pri tem je do bil Alojz Vičar nekatere poškodbe in je še tisto noč umrl. Smrt je bila takoj prijavljena sodišču v Ptuj. V soboto popoldne je bila na pokopališču pri Polensku obdukcija. Zdravnik dr. Vrečko je ugotovil, da je Vičarja zadela možganska kap, očitno zaradi razburjenja in strahu. Orožniki dalje iščejo pretepeče.

Razstava bratov Šubicev podaljšana

Ljubljana, 6. decembra.

Razstava slik Janeza in Jurija Šubice, ki nam jo je priredila Narodna galerija v svojih prostorih in v razstavnem paviljonu pod Tivolijem, je največja razstava slovenske umetnosti, odkar je o tej splošni govora. Umetnost bratov Šubicev si je do sedaj ogledalo že veliko število obiskovalcev, vendar prihajajo še dan na dan nove skupine in posamezniki, nekateri že drugič ali celo tretjič občudovat viške slovenskih likovnih stvaritev. Da bo dana prilika za obisk te razstave prav vsem, je odbor Narodne galerije sklenil, da podaljša do konca tega leta. Opozarjamo, da je vstopnina za skupinske obiske znižana na 4 din, za šole pa celo na 3 din. Šole naj šoleka vodstva vseh ljubljanskih in bližnjih šol poskrbe, da ne bo razreda, ki bi zaradi ogled razstave. Prav gotovo je, da za daljšo dobo ne dobimo zopet sbranih toliko šubicevskih del kakor tokrat. Za razvoj in lepši napredek slovenskega slikarstva je razstava največjega pomena. Ni dvoma, da bo na bodočem ustvarjanju naših mladih slikarjev zapustila vidne sledove. Priporočamo pa naj tudi k pogostejšemu zanimanju naše javnosti za upodabljajočo umetnost.

Gospodinjstva razstava vsak dan obiskana

Ljubljana, 6. decembra.

Vrsta v prvem nadstropju Gradšnice 14. se ves dan odpira. Tam je v temnih prostorih priredila Zveza gospodinjstev razstavo »Vse za bolnika«. Na tej razstavi so skupale članice zbrati gradivo, ki naj bi prišlo v poštev pri negi bolnika v domači hiši, pri negi dojenčka, pri prvi pomoči v nezgodah in tudi drugače v praktičnem gospodinjstvu.

Razstava nam je poleg tega prav nazorno pokazala vso našo revščino. Ko nas prijazna gospa predsednica vodi skozi temne sobe in razlaga, česar ni mogla dobiti, kaj vse nam primanjkuje, kako nepopolni so naši aparati, tedaj šele se nam odpre prava slika o tem, kakšna bi morala biti taka razstava. Prav skrbno je urejena so-

ba za tuberkuloznega bolnika in sploh za bolnika z nalezljivo boleznijo, ki mora biti čim bolj izoliran v svoji okolici.

Članice so zbrale domače preparate raznih zobnih past, ki prav nič ne zastojajo za inozemskimi, nadalje domače proizvode mazil, čajev, sredstev za uničevanje hišnega mrčesa. In kaj še vse! Po stenah vidno lepe posnetke ustanov OUZO-a, ki so jih članice dobile na razpolago, zakaj gre posebna hvala g. Hubadu, ki je tudi drugače v marsičem pomagal. Pozornost vzbuja lep zemljevid s protituberkuloznimi napravami. Ker se take naprave nahajajo že marsikdo v vpletem stevalu, so zdravniški lahko že ugotovili zasedovanje tuberkuloze v Sloveniji.

Prav lepo je nadalje urejena soba za porodnice, ki jo je z lepim peritom deloma opremila ena izmed martijevih članic. Kaj trdijo naše babice? Da pri nas premošne gospe revnim vse preveč trgajo rjube po bolnišnicah.

Kar vlada za razstavo veliko zanimanja, bo podaljšana. Januarja pa namerava Zveza gospodinjstev prirediti tečaj za nego bolnika. Ker bodo prispevki za tečaj izredno nizki, se ga bo lahko udeležila vsaka, ki jo nega zanima.

Ker je WÖGERERJEVA SUNKA NESOLJENA, je za bolne želodce najbolj priporočljiva. Dobi se samo v delikatesi Jane, Židovska.

Družinski oče od vlaka razmesarjen

Maribor, 6. decembra.

Zopet je nehalo utripati človeško življenje pod kolesjem vlaka. Tragični nesreči, ki se je te dni pripetila pri Poljčanah in o kateri smo poročali, je sledila sedaj druga nesreča in sicer, 100 m od železniške postaje v Rušah. Tu je kolesje vlaka zajelo 39-letnega Zmagoslava Hofferja po pokliki trgovskega pomočnika, Mariborčana. Stopal je ob tračnicah in je, očitno zamišljen, preliščal prihajanje vlaka. Bil je ves zmrcvarjen in pri priči mrtev. Njegova tragična smrt je zbudila obče sočutje. Za njim žaluje žena s dvema neposkrbljenima otrokoma.

Lep dan Zgodbe brez groze

Iz Pariza skozi Berlin v Varšavo

Na sedanje potovanje francoskega zunanjega ministra Yvona Delbosa je pozorna vsa Evropa, ker prevladuje prepričanje, da je o namerah francoske zunanje politike natančno poučena tudi angleška vlada. Na levi: Francoski zun. minister se poslavljajo od Pariza. Na Gare du Nord stoje od leve proti desni: rumunski poslanik v Parizu Ceslano, Yvon Delbos, policijski prefekt Langeron in jugoslovanski poslanik dr. Božidar Purić — V sredi: Pot Delbosa skozi Berlin. Francoski zun. minister je tam izstopil ter se pomudil nekaj časa v razgovoru z nemškim zun. ministrom von Neurathom. Od leve proti desni: v. Neurath, Delbos, francoski poslanik pri berlinski vladi Francois Poncet — Na desni: Prihod Yvona Delbosa v Varšavo, kjer so ga na postaji sprejeli odposlanci poljske vlade z zunanjim ministrom Beckom (na desni)

Adrenalin ga je oživel

Čudovita mojstrovina moderne medicinske znanosti

V porodniškem oddelku neke bolnišnice v Jersey Cityju so velikemu številu zdravnikov za ženske in otroke pokazali te dni ko maj mesec dni starega, živahnega in krepkega dečka, ki živi samo po zaslugi mojstrskega dejanja moderne porodniške pomoči. Šef klinike, dr. Edwarr G. Waters je glede neke ženske, ki so jo pripeljali v njegov oddelk, ugotovil, da je nje še nerodjen otrok bodisi že mrtel ali pa da umira. S slušalom ni bilo namreč doznati niti najmanjšega utripa otrokovega srca.

Osemnajst minut pozneje je otrok rnil na svet, kazal pa ni nobenih znakov življenja. Toda dr. Waters ni tako kmalu popu-

stil. Spravil se je z obema svojima asistentoma na najtežje delo svojega življenja. Dve minuti po porodu je v otrokovo srčno mišico vbrizgnil pet kapljic adrenalina, štirideset sekund pozneje pa je začelo to srce res utripati.

Tedaj so vsi trije zdravniki nadaljevali z umetnim dihanjem in so malo bitje položili na zadnje v kad s toplo vodo. In v tej kadi je začel novorojenec sprva tiho, potem čedalje glasneje kričati. Zdravniki so ga napravili živga. Dr. Waters pravi, da se je v njegovem oddelku doslej rodilo trestet tisoč otrok, to pa je bil prvi primer, da je novorojenec na takšen način stopil v življenje.

Karijera „letečih

gospodičen“

Najmikavnejša ženska bitja — Največ izgledov za mo-
žitev se nudi lepim strežajkam v letalih

Ljudje menijo gotovo, da se igraiki ali filmski zvezdnici ponujajo gotovo najlepše prilike za poroko, ker ima zavoljo svoje lepote in dražesti neštivilne občudovalce, toda to mnenje je napačno — piše neki pariški list. Neka statistična preiskava je pokazala, da ženske umetnice, ki živijo tako rekoč v izločbi, nikakor ne dobe toliko ženskih ponudb kakor n. pr. bolniške strežnice ali vzgojiteljice.

Ženski poklic z najlepšimi izgledi za mo-
žitev je poklic strežaja na letalih. Mla-
de dame, ki jim je dana v letalih, ki izle-
tavajo z Le Boungeta na vse strani sveta,
naloga, da odgovarjajo potnikom na vpra-
šanja, kakor: »Kje smo zdaj? Ali imamo
kaj zamude? Ali se bo vreme kaj poslab-
šalo?« in jim strežejo z sandwichi ali ko-
njakom, so znane kot posebno mična bi-
tja.

Izkazalo pa se je, da se osebe v tem
poklicu izredno hitro menjava, kajti »le-
teče gospodične« se poročajo večinoma že

po prav kratkem službovanju. Neposred-
no za temi strežajkami stoje, kar se tiče
ženskih izgledov, bolniške strežnice. Lju-
bezen kakšnega bolnika do lastne strežni-
ce je prastar motiv sentimentalnih zgod.
Francoski list, ki smo ga omenili, pa ugo-
tavlja s statistiko, da je življenje samo
tako sentimentalno. Precej veliko upanje,
da se poroče, imajo tudi vzgojiteljice
otrok brez matere. Statistika veli, da se
izmed sto takšnih vzgojiteljic sedemnajst
poroči z vdovci v teku dveh let vzgojitelj-
skega poklica. Filmske igralke, manek-
ni itd., o katerih menimo, da jim ženske
ponudbe dežujejo kar tako od vseh strani,
pa nikakor ne zavzemajo prvih mest v
seznamu možitvenih kandidat.

Pravda zaradi odkritja Severnega tečaja

Američan Cook toži „Britsko enciklopedijo...“

V strokovnih krogih so smatrali doslej,
da je Severni tečaj odkril Američan Pea-
ry 4. aprila 1908. Toda po novih poroči-
lih ameriških listov to dejstvo nikakor
ne stoji tako trdno. Neki Cook, tudi Ame-
ričan, trdi namreč, da je stopil na Sever-
ni tečaj že davno pred Pearyjem in to tr-
ditev je uporabil celo kot podlago za tož-
bo proti založbam, ki v svojih delih trdi-
jo, da je odkritelj Severnega tečaja Pea-
ry.

Koliko je teh tožb, ni znano, vsakako
je ameriško apelacijsko sodišče kot zad-
nja instanca eno izmed njih zavrnilo, in
sicer tožbo proti založbi velike »Britske
enciklopedije«. Zavrnilo je celo Cookovo
zahtevo, naj bi obsodili založbo na globo,
ker pravi »Britska enciklopedija« v opom-
bi pod črto o domnevnem Cookovem od-

kritju Severnega tečaja, da to trditve
»splošno zavračajo«. Apelacija je odklo-
nila tudi njegov predlog, da bi morala za-
ložba to opombo popraviti in poleg mora-
lnega neuspeha je Cook imel s to tožbo še
materialno škodo, ker mora plačati vse
stroške sodnega postopanja.

Francoski polkovnik in japonski general

Sestanek francoskega polkovnika Perretiera, poveljnika vojaštva v francoski koncesiji
v Šanghaju z japonskim generalom Ivanom Matsujem, komandantom japonske obo-
rožene vojske v zavzetem mestu

Expo 1937 ali klobuk a la Cagoule?

Pariške šivilje, svetovna razstava in moda pokrival

Nihče ni bolj poklican, da spravi kak-
šno novo modo v življenje, nego midinet-
ke, ki jih na Francoskem imenujejo »ne-
znane vojake mode«. Iz pokrival, čepic in
klobukov, ki jih nosijo midinetke na dan
svoje zaščitnice, svete Katarine, je izšla
že pogosto ideja za nove modele, ki so
malo pozneje potem nastopili zmagoslav-
no pot po svetu.

Letos na god sv. Katarine so lanstrale
pokrivalo, ki se imenuje »razstava 1937«.
ali »Expo 1937«. Ta klobuk ali čepica
»Expo« je podobna krilatemu pokrivalu
Hermesa. Toda katarinčice, kakor imenu-
jejo tudi pariške šiviljice, ki štejejo manj
nogo 26 let, so posegle tokrat tudi v pod-
ročje notranje politike. Polastile so se
afere »cagoulardov«, »kutarjev«, tistih
desničarskih zarotnikov, ki so hoteli z
importiranim orožjem vreti sedanji režim
in ki so postali navzlic vsemu resnemu
ozadju te stvari, prijubljena smov šan-
sonierov in karikaturnistov.

»Cagoule« je pokrivalo ali maska, ka-
kršne so nosili srednjeveški rablji, ki so
bili sramežljivejši nego gospodje v fraku
in cilindru, ki dames opravljajo ta posel.
Podobno je tudi z znamenitim pokrivalom
ali zakrivalom ameriških šušilnikov-
klovcev. Ta maska ali prav za prav vre-
ča, ki ima izrezane luknje za oči, pada
do ramen in daje svojemu nosilcu precej
grozotno zunanost. Seveda pa so znale
midinetke to grozotnost pošteno omiliti
ter ji dali tako »množeno notco«, da do
klobuka »a la Cagoule« bržkone nismo več
daleč.

Ugrabljeno otroško truplo

V praško otroško kliniko je prišel te dni
konstruktor Anton Reif in je zahteval, naj
ga povedejo k njegovemu štirimesečnemu
sinčku, ki so ga bili nekoliko ur prej od-
dali v bolnišnico. Neka bolniška strežnica
mu je dejala, da je otrok umrl. Reif in nje-
gova žena, ki ga je spremljala, eta nato na-
prosila, naj jim izroči truplo. Ker bi se
morala vršiti obdukcijska, so jima to odklonili.
Starša eta nato pročila, naj ju povedejo
vsaj v mrtvaško sobo. Ko eta stopila v ta
prostor, je moč zgrabil trupelce, stekel je
z njim na vrt, preskočil tam zid in ga od-
takrat niso več videli.

Stokowska se ločita

Zena elovitega ameriškega dirigenta Sto-
kowskega je vložila tožbo za ločitev zaka-
na in sicer zavoljo izrednih duševnih mučeb,
ki jih je doživljala s strani svojega moža.
Dirigent, ki je izjavil, da so trditve njego-
ve žene neresnične, je tudi s svoje strani
vložil tožbo. Razpravi se bosta vršili v ne-
koliko dneh. Ta spor v rodbini Stokowske-
ga je dal novo pobudo vsem, da se name-
rava Greta Garbo poročiti s slavnim dir-
gentom.

Pozabljen denar

Dva služabnika nemške Državne banke
eta prošli teden dobila nalog, naj preneseta
več stotisoč mark gotovine v bančno po-
stoplje na Friedrichsstrasse. Najeta eta za
to avtomobil. Na cilju eta izstopila, toda
pri tem eta pozabila v vozu skoro 200 tisoč
mark. Šofer, ki ju je vozil, je takoj opazil
denar in ga je odnesel k blaznini. V banki
so poštenjaka bučno proslavljali, obenem pa
so mu izročili tisoč mark nagrade. Ta de-
nar je moč takoj naložiti v banki na hra-
nilno knjižico.

Prodaja kanadskega otoka

V Montrealu se je osnoval konzorcij dva-
najstih Nemcev, ki predstavljajo nemški in
holandski kapital ter hočejo kupiti otok
Anticosti in ustanoviti na njem tovarnico za
čiščenje žvepla. Računajo, da bo tovarnica
producirala na leto do 200 tisoč ton žvepla.

Novi generalissimus angleške vojske

General Gort

Buren sprejem filmske zvezdnice v Mehiki

Lepo Lupe Velezovo je pričakovala na postaji stotisoč-
glava množica ter ji izkazala nepričakovane ljubezni-
vosti...

Lepa hollywoodska filmska umetnica Lu-
pe Velez, ki je po rodu Mehikanca, je pred
kratkim obiskala svoje rodno mesto, da vi-
di starša. Na postaji jo je sprejela množica
več tisoč oseb.

Zaman je skušala doseči avto, ki jo je
čakal pred vhodom. Njeni častilci so jo dvig-
nili na svoje rame, toda nastal je divji boj
za to čast in med tem, ko je romala na tak
način iz rok v roke, je morala sprejeti ne
samo neštivilno nezahvalnih poljubov, tem-
več so jo tudi opraskali po obrazu in ro-
kah. Ko je na zadnje dosegla vrata, je bilo
njeno dragoceno oblačilo raztrgano. Napol-
gola je zbežala v avto.

Ko so jo pozneje obiskali častniki v hiši

Verska ureditev Abesinije
Diplomatski urednik agencije Stefani po-
roča, da je imenovan bivši gondarski škof
Abraham, za abuno, verskega poglavarja
kopiske verolpovedi v Abesiniji.

Število francoskih zarotnikov

Francoska policija je odkrila tajno sezna-
me »cagoulardov«, iz katerih izhaja, da je
bilo v zaroto proti režimu zapletenih okoli
4000 oseb. Diktator je imel postati bivši
min. predsednik Tardieu. Policija je zaple-
nila 104 strojnice, nad sto pušk, več tucat-
ov samokresov, 314 ročnih granat, 185.000
nabojev in nad 150 kg razstreliva.

Nesreča pri mešalnem stroju

Na grozovit način je izgubil svoje živ-
ljenje neki delavec v Duisburgu, ki je
stregel stroju za mešanje asfalta. Stroj
mu je nenadno zagrabil obleko. Preden je
mogel strojnik na njegov krik ustaviti
kolesje, je stroj možu odtrgal obe roki in
mu telo dobesedno razdelil v dva kosa.
Da so mogli dele trupla pobrati, so mo-
rali stroj spraviti še enkrat v tek. Nesre-
če je ostavil tri nepreskrbljene otroke.

Ustreljen?

Po zadnjih vesteh je bil ustreljen Jagoda,
bivši šef G.E.U. v Moskvi

Ženska iz džungle 1

Ne. To je samo ameriška pevka Lili Pon-
sova, ki nastopa na svojih prireditvah v
tem eksotičnem oblačilu

A NEKDOTA

Pisatelj tragedij Cereillon je sedel ne-
koč v družbi, ki je modrovala o njegovih
delih. Prijatelji so ga vprašali, katero svo-
je delo smatra za najboljšje?

»Najboljšega ne vem imenovati, naj-
slabšega pa vam lahko pokažem«, je de-
jal in pokazal s prstom na svojega sina,
ki je takrat pisal slabe romane. Sin pa je
zavrnil očeta z besedami:

»Ne delaj si nobenih očitkov zaradi te-
ga, oče, saj prijatelji naše hiše itak vedo,
da jaz nisem tvoj izdelek!«

VSAK DAN ENA

Strojepisica: »Gospod šef, prosim, izvoli
še enkrat ponoviti, kar ste mi narekovali
med »Spoštovani gospodje« in »Z odličnim
spokojenjem...« (Everybody's weekly.)

Angleško-francoska konferenca v Šanghaju

Zaradi zadnjih dogodkov v Šanghaju, ki je v japonski posesti, so se sestali k posve-
tovanjem: Admiral sir Charles Little, poveljnik angleškega brodnjstva v kitajskih
vodah, general Ivan Matsui, poveljnik japonskih čet v Šanghaju in generalni major
Telfer-Smollett, vrhovni poveljnik angleških vojakov na kitajskem ozemlju

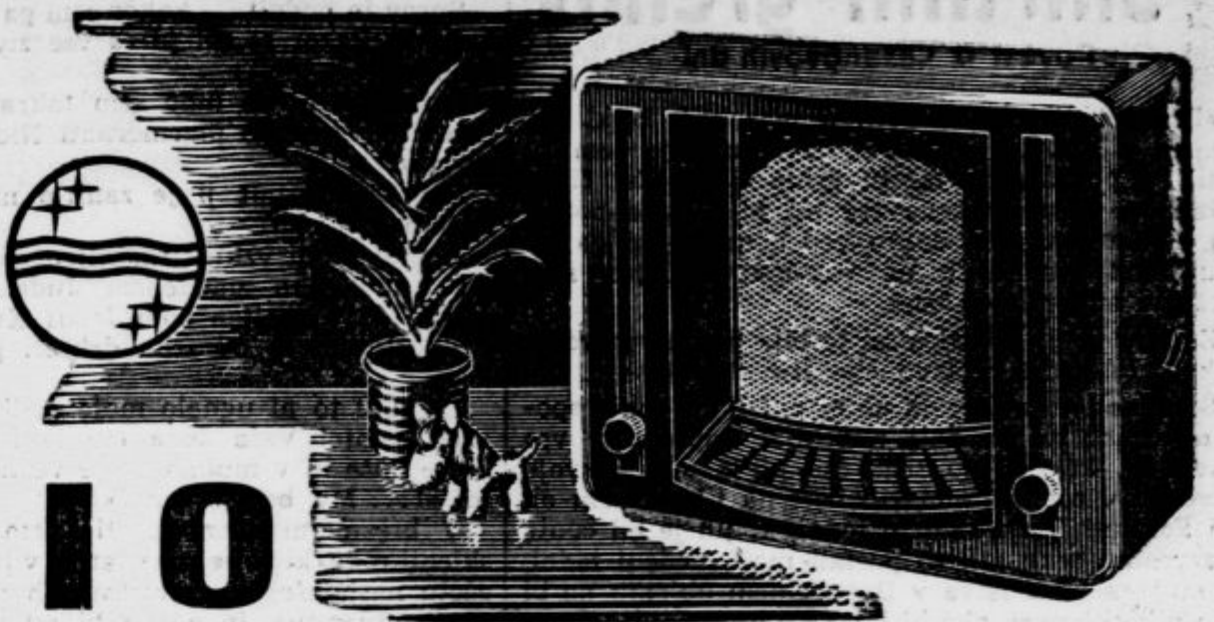
MODEREN NARODNI SPREJEMNIK

je poceni oktodni super
kvalitetni sprejemnik — za majhen
denar!

„V6“ je 4+1 elektronski oktodni super, v ceni vsega nekoliko stotakov dinarjev dražji od 2+1 sprejemnika. Primerjajte njegovo reprodukcijo, selektivnost in manipuliranje z 2+1 sprejemnikom, da se uverite o prednostih tega sprejemnika

Mesečni obroki odplačevanja po din 140.—.

PHILIPS RADIO

POJASNILA DAJEJO VSI
PHILIPS-TRGOVCI

Kulturni pregled

Miško Kranjec, Prostor na soncu

Regionalno sveža pripovedna proza Miška Kranjca, edinega izrazitega ruralista v naši književnosti (če razumemo pod ruralizmom socialno-ideološko gledanje na kmečko življenje), je po količinskem in kvalitetskem merilu eden največjih doprinosov mladega literarnega rodu v slovensko književnost. Količinsko je Miško Kranjec ne samo najpodnejši med mladimi pisatelji, marveč tudi pisec največjih tekstov. Kvalitetne odlike so sicer razdeljene po njegovem dosedanjem delu nekoliko neenakomerno — ta najizrazitejši epik mlade generacije se še vedno bolj ali manj očitno bori s težkimi epičnimi arhitekturi in stila; — tudi se opaža (zdaj bolj zdalej manj) nekaka slovstvena manira, ki ga sicer individualno močno označuje in loči od drugih, vendar pa vodi do rahle šablone v njegovih podobah in osebah, v opisih in stilističnih domislekih. Vse to pa stopa v ozadje pred Kranjčevim tvornim močnim talentom, pred celotnimi odlikami njegovega dela, ki že samo zanimajo očitek, da mlada slovenska proza zgolj prežvekuje slovstveno dediščino starejših realistov in Ivana Cankarja.

Najnovejši roman Miška Kranjca »Prostor na soncu« (Ljubljana 1937, izdala »Naša založba«, 388 str. 80) je eno tistih del, ki jih moramo biti veseli že iz preprostega razloga, ker se z njimi uveljavlja mlado slovstveno pokolenje tudi v veliki epični prozi. Tako veselje bi se zdelo navno, če ne bi imeli pred očmi tiste prevodne konjunkture, ki je v očeh širše čitateljske občine skoraj potolkla domače romanopisce. Čeprav romanom Miška Kranjca primanjkuje nekaterih, večidel formalnih kvaliteta, da bi stopili v isto vrsto z najboljšo sodobno epiko drugih narodov, je vendar izmed mladih pisateljev Miško Kranjec najbližji tisti stopnji dozorelosti, ko lahko postavimo naše delo v isto vrsto s reprezentativnimi spisi današnje evropske produkcije.

Omenjam nedostajanje nekaterih formalnih kvaliteta, zakaj prav to je bolj kakovost v idejah in epični iznajdljivosti moč sodobne proze evropskega nivoja. Z druge strani so Kranjčevi romani — kakor sploh slovenski romani — tudi po snovi preveč provincialni ali pa premalo originalni, ker obravnavajo življenjske pojave, ki so jih obdelali pisatelji drugih narodov z mnogo splošnejših in čistejših zrelšč. Vzlic temu je pripovedna proza Miška Kranjca taka, da nas mora slehern njegov novi roman zanimati ne le z relativnega vidika generacije in sedanjega stanja naše pripovedne književnosti, marveč tudi s širšega zrelšča: kot pojav splošnega razvoja slovenske pripovedne epike, ki iz svojega provincializma sega že v svetovni duhovni prostor.

Z romanom »Prostor na soncu« nam je dal Miško Kranjec epični triptikon, ki je zgrajen trdnje kakor katerikoli njegov dosedanji »veliki« tekst. Ta Kranjčev roman mi je pri čitanju nehoti obujal spomin na Dickens, če vzamem kot enega izmed prevladujočih motivov njegove proze rast mladih oseb v okolju siromaštva in z njim združenih majavih navedenih načel. V resnici ločijo Dickens in Kranjca svetovi, kajti Miško Kranjec ne kaže nikjer tistega sentimentalnega sočutja z ljudmi, ki označuje Dickensovo prozo. O tem priča že sama osnovna ideja njegovega najnovejšega romana. Vsi Kranjčevi junaki se bore za svoj prostor na soncu, in v tej žilavi borbi zmagujejo ali padajo po neki trdi usodnosti, ki je v njih samih in v obdajajočih jih razmerah.

Prizorišče novega Kranjčevega romana

je trg Lepovica, ki ima vse krajske in socialne značilnosti prekmurskega ravninskega selišča. Dogajanje je časovno postavljeno v dobo nekaj let pred svetovno vojno in sega vse do l. 1936. Ta časovni okvir je dovolj širok, da v njem zrastejo Kranjčevi junaki — otroci v mladostnike in proti koncu že v zrele moške in žene. Največji del novega Kranjčevega romana obravnava življenje siromašnih otrok in mladostnikov. Zanimivo bi bilo podvreči njegove »junake« posebnemu proučevanju glede njihove psihologije zlasti v tovariških, erotičnih, navedenih in drugih zadevah. Menim, da je v teh Kranjčevih drobno-risbah mnogo zanimivega opažanja in da ta epos o prekmurskih »ptičkih brez gnezda« ilustrira življenjske odnose mladine daleč preko ograje lokalnih razmer.

Kakor že omenjeno, se deli »Prostor na soncu« v tri dele, ki jih veže v celoto poleg istega krajevnega prizorišča časovna zaporednost dogodkov in razvoj istih oseb, borečih se z nevihtnim okoljem za skromni prostor. Prvi del (Franc Holseld) opisuje otroška leta »pritepenca«, ki ostane kar čez noč popolnoma sam na cesti majhne, toda zanj dovolj velike Lepovice. Ta deček ne ve, odkod je in kje naj išče zavetja, raste svobodno in drzno kakor osat na njivi, iz gole pravice do svojega življenja, ki se zanj nihče ne zmeči in ki ga ljudje samo zatirajo, ne pa podpirajo. Ta deček se s svojimi življenjskimi koreninami oprime dovolj skop obdarjenih socialnih tal rodobine propadlega trškega trgovca in alkoholika Čeha. V njegovi bivši trgovini se razvija otroška družba, kakor je ni pri nas še nihče opisoval in ki nas s svojimi epično krepko orisanimi potezami ponovno spominja Dickensa. V gladi, mrazu, brez nadzorstva in vodstva, zgolj po nekih instinktih in življenjskih nujnostih, raste Čehov beraški rod in njegov simbiotični privesek Franc Holseld.

Drugi del (Mara Lejkečeva) nam kaže te izstradane otroke in njihove srečnejše tovariše kot mladostnike ter posebno očitno riše razvoj in prepletanje njihovih erotičnih vezi, socialno ozadje pa kaže povojne razmere v Slovenski krajini. V tretjem delu (Marko Čeh) vidimo iste osebe v zadnjih odločilnih bojih za resnični prostor na soncu, bojih, v katerih se ti otroci beže, ki so se vsaj večidel zdeli kandidatje kriminala in bordelov dokončno znajdejo v življenju. Podležita samo Marko in njegova žrtev Mara. V ta okvir je pisatelj postavil še usodo Antona Čeha, ene najtragičnejših oseb med svojimi dosedanjimi postavami.

Tudi tej živi in pisani galeriji Kranjčevih prekmurskih tipov daje zadnji pesniški blagoslov prekmurske krajine, ki zlasti s svojimi pomladnimi in jesenskimi barvami zapeljuje pisatelja k impresionistično lahmemu lirizmu. Tudi ti »junaki« imajo v dušah tipično Kranjčevo »pesem ceste«, hrepenenje po daljavah, težnjo po iskanju sreče v tujem svetu. Po subtilnem ozačju, ki trepeče nad Kranjčevim najnovejšim romanom, je to pristno njegova stvaritev in se tudi zdi, da ne bi mogla nastati v nobeni drugi naši pokrajini. Vzlic delni razvlečenosti in drugim pomanjkljivostim je »Prostor na soncu« nova in tvorno sveža afirmacija Kranjčeve pripovedne nadarjenosti. Roman, ki nas napadalno osvaja in zapušča vtisk doživljenega življenja. Roman, ki je več kakor roman: je prerez socialne resničnosti našega sodobnega življenja, prepleten s fino orisanimi lokalnimi potezami, in ves prežet z barvami težke, skoraj stepne prekmurske ravnine. — o.

objavljenem romanu psihologijo mladega rodu, njegove »zvore in boje« sredi zmed in težkosti sedanjega doba.

Zato je prireditev v Delavski zbornici vredna vse pozornosti!

Vrli in veseli pesnik Raoul Ponchon, blizu 90-letnik — je poročal pariški »Figaro« 18. 4. t. l. — leži v bolnici. V hotelski sobi, kjer biva že toliko let, je hotel vzeti knjigo z visoke police, pa mu je spodsladilo: bedrnica zlomljena... Dne 3. 12. javlja pariški dnevnik Pr. Pr., da je 89 letni Ponchon izdihnil.

Poleg Tristana Derëma in Paula Lécautauda, stebra pri obzorniku Mercure de France, je bil pokojni eden redkih književnikov, ki je hotoma živel na bohemski način. Ta dovršeni pisec, individualistični filozof, kritik, spomnopolise in veliki zaščitnik matjegega plemena, je bil znan po svojem pariškem okraju po tem, da je po drevoredih Luxembourgškega parka redno krmil ptice, posedal na terasi kavarne Cluny, itd. Ponchon, Varlainu in Richemnu tovariš, je malec robat anakreontik, satiričen popevkar, soustanovnik struje »fantaismes«. Ko je 5 dnevnikov razpisalo volitev kneza francoskih hardov, je bil P. zraven H. de Régniera, Verhaerena, Viéle-Griffina i. dr. med kandidati: zmagal je P. Port. Njegovih verzov, razmetanih po raznih listih, je za 5 debelih snopišč. L. 1920. je iz njih sestavil zbirko »La Muse au calaire« (Modrica v kavarni).

A. Debeljak
René Doumil, generalni tajnik Francoske akademije in ravnatelj znane »Revue des Deux Mondes«, je umrl v Parizu, star 77 let.

Najzanimivejša knjiga l. 1937. Ankeia. ki so jo priredile med češkimi intelektualci pisatelji in umetniki »Lidové Noviny«, je iz knjig, ki jih filajo udeleženci ankete, izločila sledečih deset kot »najzanimivejše« v letu 1937: 1. Karel Čapek: »Hovory o T. G. M. 2. Josef Čapek: »Kulhavý poutník«. 3. do 10. Anton Coolen: »Vas ob reki«. 11. do 20. Josef Knap: »Pustac« (naslove čeških avtorjev smo navedli v izvirniku). Če primerjamo izsledke letošnje ankete s prejšnjeletnimi, lahko ugotovimo, da se tuji avtorji vedno bolj umikajo domačin.

Akademski pevski zbor

Ljubljana, 6. decembra
Stara je ljubezen Slovencev do rodne pesmi. V domovini, a še bolj v tujini se oklepe sleherni nje, ki mu je bila že v mladosti najslajša godba. Ni se nam čuditi, da je mlada slovenska univerza, ko je pritegnila tisoče študentov v svoje okoličje, ustvarila svoj pevski zbor.

Konec leta 1927. je prišel Fr. Marolt zbirati pevce akademike. Kmalu so ustanovili zbor — Akademski pevski zbor, ki je takoj v začetku leta 1927. nastopil in pokazal resno voljo do dela. Mladinski ogenj, vztrajnost in nesebičnost vodje in članov so premagali neštete ovire. Danes stoji s ponosom zbor na čelu vsega slovenskim močnim zborom in sistematično ter vztrajno orje ledino na polju slovenske vokalne glasbe.

Zgodovina APZ z ozirom na pevske koncerte je častna. Resni, izsolani pevci tvorijo pevsko družino, ki je najuglednejše jamstvo za poglobljeno umetniško delo, za kontinuiteto in organsko rast pevskega zbora. Kaj podobnega ni najti daleč naokoli. Seveda je predpogoj, da se pevovodja takemu zboru docela žrtvuje: resno delo zahteva nesebičnega, celoga moza, jedrnatih živcev, razsežnega znanja, neomajne vere, hkrati pa idealne zasnjezanosti v slovensko pesem. Skratka človeka, kakor je to naš neumorni, impulzivni France Marolt.

Upravičeno je navezati APZ s svo slovensko javnostjo tesne vezi, njegov vsakoletni koncert ni le koncert v vrsti mnogih drugih, marveč markanten in impozanten glasbeno pomemben dogodek v naši kulturi.

Le še 8 dni nas loči od letošnjega jubilejnega koncerta APZ. Vsi nestrpno čakamo tega večera. Občudujemo napor naših fantov, ki se večer za večerom trudijo, da nam izluščijo vso bleščečo lepoto slovenske pesmi. Dokazimo s polnočestvilnim obiskom, da znamo ciniti zgledno delo petdesetih idealistov.

RADIO

Torek, 7. decembra
Ljubljana 11: Solska ura: Kako se utrdim proti prehladu (dr. Franta Mis). — 12: V sodobnem ritmu (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Vesel opolnianski koncert Radijskega orkestra. — 14: Vreme, borza. — 18: Veselo in poskočno igra Magistrov trio. — 18:40: Človek v vida nacionalne misli (dr. Fr. Veber). — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura. — 19:50: Zabavni tednik. — 20: Zvoki z dežele (plošče). — 20:10: Vilko Bagher: »Generalni predsednik«, veseloigra, sodelujejo člani rad. igr. družine in kvartet »Hmudra«. — 21:15: Koncert radijskega orkestra. — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22:15: Lahka glasba radijskega orkestra.

Sreda, 8. decembra
Ljubljana 9: Čas, vreme, poročila, spored. — 9:15: Koračnice (plošče). — 9:45: Verski govor (dr. Vilko Faldiga). — 10: Prenos cerkvene glasbe iz ljubljanske stolnice. — 11:15: Otroška ura (vodi gđ. Slavica Vencajzova). — 11:45: Opoldanski koncert (poje gđ. Štefica Korenčanova s sodelovanjem Radijskega orkestra). — 13: Čas, vreme, spored, obvestila. — 13:15: Angliška glasba (plošče). — 16: Koncert ruskega ekveta. — 17: Kmetijska kemija — kmetovalčeva svetovalka in prijateljica (inž. Bogdan Pahor). — 17:30: Vesel popoldan: sodelujejo »Veseli bratci« z Radijskim orkestrom. — 19:30: Nac. ura. — 19:35: Prenos koncerta z Dunaja. — 22:30: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila.

Beograd 17:35: Koncert orkestra in plošče. — 20: Petje, humor, plošče. — 22: Komorne skladbe. — Zagreb 19:35: Prenos koncerta z Dunaja. — 21:45: Plošče. — 22:20: Plesna muzika. — Praga 19:20: Kabaretni program. — 20:05: Orkestralen koncert. — 22:20: Godba in ples. — Varšava 20: Lahka glasba. — 21: Chopinove klavirske skladbe. — 22:30: Godba in ples. — Dunaj 11:45: Lahka glasba. — 12:55: Skladbe po željah. — 15:35: Sonate za klavir in fagot. — 16:05: Komorna glasba. — 16:50: Plošče. — 18:35: Vojaška godba. — 19:35: Haydn: »Stvarjenje«. — 21:45: Plesna muzika. — 23: Nadaljevanje plesa. — Berlin 19:10: Simf. koncert. — 20: Koncert malega orkestra in solistov. — 21: Melodije ljubni. — 22:30: Lahka godba in ples. — München 19:25: Plošče. — 19:35: Prenos z Dunaja. — 22:20: Lahka glasba. — Stutt-

gart 19:15: Vedra muzika za delopust. — 20: Skladbe po željah. — 21:30: Komorna glasba. — 23: Orkester in solisti. — 24: Nočni koncert.

Naše gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. uri.

Torek, 7.: Simkovi. Red B.
Sreda, 8.: Simkovi. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol.
Četrtek, 9.: Julij Cezar. Red A.
Petek, 10.: Zaprt.

Kadelburgova veseloigra »Simkovi« je izključno zabavne vsebine in razvedri gledalca s situacijsko komiko, humorističnimi dialogi. S svojo vedro vsebino nudi igra zabaven večer.

Hemarijeva komedija »Firma« je nesporno ena izmed najuspešnejših produkcij sodobne, lahke dramske literature, vendar pa ima vsebinsko omejeno vredno nivo, ker poda pisec v svoji igri psihologijo dveh svetov na tako zanimiv in nepristranski način, da zasluži igra resnično pozornost.

Premiera Čapkovske drame »Bela bolezen« bo konec tedna. Jedro dogajanja tvori bela bolezen, ki izbruhne kot pandemija. To je neke vrste kuga, kateri zapade več svet. Genialen zdravnik najde sredstvo zoper njo, ki ga pa hoče izročiti v splošno uporabo samo pod pogojem, da se sklene svetovni mir, ustavi oboroževanje in zabrani vsaka vojna. Nadaljevanje dejanja kaže bolj med pacifistom doktorjem in njegovimi nasprotniki. Režira C. Debevec.

OPERA

Začetek ob 20. uri.

Torek, 7.: Seviljski brivci. Red Sreda.
Sreda, 8.: Pri treh mladenkah. Izven. Izredno znižane cene od 24 din navzdol. Gostuje ga. Marica Brumen-Lubejeva.
Četrtek, 9.: Gorenjski slavček. Red Četrtek.
Petek, 10.: Zaprt.

Abonente reda Sreda, opozarjamo na nočnejšo predstavo »Seviljskega brivca«, ker bo v sredo predstava izven abonmaja. Dona Basilia bo pel ravnatelj Julij Beletto, čigar kreacija je nadvse zanimiva in ki prinaša arije o klevetanju na nepozaben način. Dirigent: A. Nefat.

Gostovanje Marice Brumen-Lubejeve. Pevka je pretekli teden odpela Floramy z iz-

rednim uspehom. Is nenadila je s spoštitim, posebno svažim glasom in priprano kreacijo. Jutri bo pela glavno partijo Hannerl v »Treh mladenkah«. Glavno moško vlogo Schuberta bo podal naš simpatični baritonist Kocić, ki se je že lansko sezono na najuglednejši način uveljavil. Grist poje ga. Poličeva, Schobra g. Gorski. Dirigent: D. Žebra.

Uprava Narodnega gledališča prosi abonente, na poravnajo 4. obrok abonmana do 14. t. m.

SENTJAKOBSKO GLEDALIŠČE

Sreda, 8.: Skedenj.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Torek, 7.: Pod to goro zeleno. Premiera.

Sreda, 8. ob 15: Marija Stuart. Znižane cene. Ob 20. Pod to goro zeleno.

Četrtek, 9.: Pri treh mladenkah. Red A.

Iz življenja na deželi

Iz Kranja

r — Gledališki oder NC ponovi v sredo 8. t. m. ob pol 9. zvečer in v nedeljo 12. t. m. ob 4. popoldne J. Rahovo opereto »Pesem ljubezni«. Rezervirajte si vstopnice že prej v trgovini g. Hlebsa.

Z Jesenic

j — Zvočni kino Ptuj predvaja v sredo 8. t. m. ob pol 19. in pol 21. in četrtek ob 20. uri film »Svet kliče«. Ob sredah in četrkih predvaja Alfa kulturni film kot do datek.

★

BLED. Zvočni kino predvaja danes in jutri »Nemrtne melodije«, film valčkov Joh. Straussa. Predigra kolorirana slikanica »Holanu« in tednik.

SINJI VRH. Gasilska četa sporoča tvrditvam, ki se še niso odzvale naši prošnji, da bo božičnica že sredi tega meseca. Zato vlijudno prosimo še ostale tvrditve, da bi z darili podprle našo božičnico. Tukajšnji kraj je v resnici tako ubog, da nekateri otroci zaradi obutve in obleke nemorejo v šolo. Vsem dobrotnikom se v naprej najlepše zahvaljujemo.

RIBNICA. Sokolski zvočni kino predvaja danes in jutri ob običajnih urah veličastni zgodovinski film »Križarske vojne«. Vstopnina k vsem predstavam tega filma je znižana.

Zahvala

Ob smrti našega soproga in očeta, gospoda

IVANA BELETA

prejeli smo tako številne izraze sočutja, da se nam ni moglo vsakemu posebej zahvaliti.

Zato prosimo tem potom vse, ki so nas tolažili v naši težki uri, ki so nam izrekli svoje sožalje bodisi ustmeno, bodisi pismeno, ki so zasuli draga pokojnika z njemu tako ljubim cvetjem, posebno pa g. pevcem Glasbene Matice, šolski mladini, dragim Gorjancem in vsem, ki so ga kljub slabemu vremenu spremili tako številno na zadnji poti, naša srčna hvala.

LJUBLJANA, dne 6. decembra 1937.

Rodbina BELE

Dotrpela je naša ljubljena hčerka, sestra, teta in sva-

kinja, gospodična

MERI KAUCIČ

v nedeljo, dne 5. decembra 1937 v Zagrebu, kjer je bomo spremili na njeni poslednji poti v torek ob 16. uri.

Prosimo tihega sožalja.

Razdrto—Novo mesto—Ljubljana.

IVANKA KAUCIČ, mati; MILENA SUŠNIK, ZORA STEGU, sestr.

T

Tužnim srcem javljamo žalostno vest, da je danes, dne 6. decembra preminula naša predobna mati

KALAN IVANA

vдова po pošt. zvan.

Pogreb drage pokojnice bo v sredo 8. decembra 1937. ob 2. uri popoldne iz mrtvaške veže Zavetišča sv. Jožefa, Vidovdanska cesta.

Prosi se tihega sožalja.

LJUBLJANA, dne 6. decembra 1937.

ZALUJOCI OSTALI

7 smrtnih grehov

Povest iz Casanovinih dni

»Podelim ti tolažbo Cerkve, hči, sem lagal dalje, in v blaznih željah svoje domišljije sem se čutil že povsem na mestu grofa Bernarda, čigar izdajstvo in nezvestoba sta mi bila utrla pot v raj, o katerem sem dobro vedel, da bi mi ga ob drugačnih okoliščinah na vekomaj zaklepal sramotljivi odpor čiste žene.

Zmagal sem. Beatrice mi je bila padla v naročje kakor zrel sad s pretrudnega drevesa.

Se danes se bojim, da ne bi uničil čarobnih spominov, ako bi še dalj odgrinjal kopreno z vse sladkosti, ki sem jo tisti čas pil z ustnice svoje Beatrice v zavetju rimskih noči na tistem vrtu ob Vii Fontani. Toda medeni tedni, ki jih je bil conte brezvestno oskrnil, so postali moji medeni tedni, in moja blaženstva v Beatricinem objemu ne bi bilo nikoli konca, ako bi bil Eros grešnem duhovniku takisto netil svetilko, kakor jo je svojim zaljublencem v izginulih dneh lepote in veličine, in ne bi bila prišla noč, ko se je opiti conte, ki ga nisva ne jaz ne Beatrice pričakovala ob tej uri, vrnil v vilo skozi park.

Psička Lulu, ki ga je spremljala na vseh potih, se takrat ni pokazala izdajalke, ampak rešiteljice;

zakaj njenemu srditemu bevsanju sem bil dolžnik, da sem se za časa, čeprav prestrašen izvil iz Afroditičinih zank.

Toda conte je stal pred nama.

Surov in podpit... kakor sem ga bil še vsakokrat videl in kakor se mi je za vse življenje vtisnil v spomin.

Pri svitu polne lune sem takrat poslednjič zrl Beatrico, podobno marmornati Niobidi v vatičanski zbirki.

Bernardovo ime ji je zamrlo na ubogih, brezkrvnih ustnicah.

A tudi besni vztrik razžaljenega conteja je utonil v nekoliko zmedenem Judeževem pozdravu mojih ust: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!»

Slišal sem še od srda drhteči glas: »Ali je tu kraj...«

Pa tudi to ni ugnalo moje podle drznosti: »Posvobod, conte! Vaša žena me je klicala v stiskah svoje duše in v mukah svoje vesti... in tako sem prišel... Mir bodi z vami!»

V brezmejni nesramnosti sem blagoslovljaje sklenil roke, ki so se pravkar še v hvalo nebeskemu očetu naslajale ob najkrajnejših poloblah zemeljskega stvarstva, in ne da bi mi bil conte branil, sem odšel z vrta ter strehopetno prepustil Beatrico divjakom.

Od tistega prizora je nisem bil več videl. Le slišal sem bil, da jo je conte, ki je živel ob duchessin-nem denarju, zavlekel v Amalfi... In zdaj je prišlo to pismo.

Okrog polnoči sem vstal, ves moker od potu. Zile so mi burno utripale, mislil sem, da me kuha vročica. Groza me je obšla. Kaj je bilo to... menda ne malarija, ki se v strašnih poletnih dneh tolikokrat raznese iz močvirne Campagne vse gor do vatičanskega griča? Na perncah mi ni bilo več obstanke, zdelo se mi je, da me hoče zadušiti. Vrgel sem škrlatno svileno odejo daleč od sebe ter jel globoko dihati in hlataje po olajšanju hoditi iz konca v konec sobane.

Pri luninem svitu sem našel svetilko, ki sem si jo bil prinesel iz delovne sobe, in jo prižgal. V njeni mehki luči mi je nekoliko odleglo, in to, da zdaj nisem videl več obrisov reči, ki so me obdajale, ampak predmete same, mi je vzelo iz srca tisti držeči strah, ki se je bil v negotovosti polteme že polastil vsega mojega bitja.

Ne, bolan nisem bil. Močvirna mrzlica, ki sem se je bal, mi ni glodala mozga, in pot, ki mi je rosil čelo, se ni več vrnil, ko sem ga otrl s čipkasto rutico, ki sem jo uporabljal na samem.

Iznova sem oblekel haljo iz kitajske svile, ki sem jo bil odložil, ko sem legel v posteljo, in mirno spet gospodar svojih čutov, krenil v sosednjo sobo, kjer je stala miza s kodeksi in rokopisnimi zvitki.

Preprosta ceremonija, ki sem jo dan na dan po desetkrat opravljal, ne da bi si kaj mislil pri tem, je tisti večer čudovito vplivala name, in pogled na sliko Jagnjeta, ki jo je postavila naša presveta Cerkva nad vse druge slike tega sveta, mi je mahoma navdala srce z mirom, kakršnega že dolgo nisem bil deležen.

Sveta zapoved Njegova, ki je za odpustanje naših grehov umrl med razbojnikoma na lesu križa, mi je kar nehote prišla na ustnice, in ves presunjen sem zajecjal šesto prošnjo in rekel sam pri sebi:

»In ne vpelji nas v izkušnjo, temveč odreši nas vsega hudega!»

Nato sem vstal, in miza, pri kateri sem poprej bral Beatricino pismo, me je — zakaj, še sam nisem vedel — pritegnila kakor magnet.

Bilo mi je, kakor da bi me bil dobri Pastir sam prijel za roko in kakor da bi ravnal po njegovi neodoljivi dobroti in modrosti, ko sem zdaj namesto ljubitega pisma vzel v roko s trakom povezani papirus ter ga razgrnil.

Vseboval je izpoved nekega krivoverca, in prinesel sem si ga bil iz Dvorane prepovedanih spisov, kamor me je bil peljal Onorifio de Vechiti na dan mojega imenovanja za monsinjorja. Sam sem si bil dal nalogo, da še enkrat doženem vsebino nauka, ki je na indeksu, ter v učenju razpravi pojasnim bogoslovcem, zakaj je bil cerkveni zbor že pred sto in sto leti zavrgel velikega ustanovitelja nove ločine.

Naslonil sem glavo v dlan, zbral svoje misli, da bi pozabil Beatrico in njeno pismo, ter čital besedo za besedo in vrstico za vrstico v tisti gladki in izbrani grščini, ki so jo tako čudovito pisali aleksandrijski učenjaki v prvih stoletjih po rojstvu našega Gospoda Jezusa Kristusa.

MALI OGLASI

Prehrana

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Fantka

8 let starega oddam v dobro oskrbo dobri družini ali gospodi. Piše na ogl. odd. Jutra pod »Redno plačane«.

Službo dobi

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Kolarkesega

pomočnika potrebuje se takoj. Josip Kordeš. Sušak.

Dobra kuharica

spesobna vseh hišnih del, v starosti do 35 let, dobi takoj službo pri 2-članski družini. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Gorenjsko mesto«.

Gospodinj

sprejemmo za oskrbovanje celoga manjšega gospodarstva na deželi — blizu Zagreba. Urne pri dne in pošte osebe do 40 let stare. Ki tudi do 40 let kuhajo naj poslejjo ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Gospodinj«.

Raznašalca

časopisov s jamstvom, verziranega tudi v inkaso, s kolegom. Štem za par dni v tednu. Javiti se: Hotel Metropol, od 9—10, in od 4—6, soba št. 104.

Brivskega

pomočnika dobrega sprejemem za takoj. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Izvežban

prikojevalec dobri takoj stalno službo. Antone Marinko, Slov. Bistrica 89.

Postrežnico

pridno in pošteno, sprejemem za dopolnilno. Sp. Šiška. Cernetova 31. I. ned.

Izučenega šoferja

potrebna k novemu luksuznemu avtomobilu trestnega in vestnega, po možnosti s garancijo, hitro za takoj. Hrana in stanovanje v bližini. Ponudbe na podružnico Jutra v Celju pod značko »Šofer 894«.

G. Th. Rotman:

Gospod Kozamurnik postane umetni jahač

69

Ker je visel gospod Kozamurnik po nesreči ravno nad velikim koritom za apno, so delavci na vse kriplje vlekli za dvigalno vrvo. Toda okenski okvir je bil za debeluha prešibak; zlomil se je, in Kozamurnik je štrbunknil v apno, med tem ko so vrli možje, ki so ga hoteli rešiti, vsi kakor eden telebnili znak. Z obrazi spačenimi od bolečine so se spet pobrali...

NIBOL

Revmatične bolečine

odstranimo z »Nibol« tabletami, ki so se obnesle tudi pri išijasu in gihtu.

»Nibol« tablete se uporabljajo tudi kot dobro sredstvo

proti trganju udov

proti zobo- in glavobolu

pri hripi

pri boleznih prehlajenja

„NIBOL“

1 stek. z 20 tablet Din 20.—

1 stek. z 40 tablet Din 34.—

1 tuba »Nibol« masti Din 20.—

Nibol dobite v vseh lekarnah.

APOTEKA MR. BAHOVEC, Ljubljana

B. št. 17816/35.

Služba išče

Vaška Beoda 50 let, da rok 8 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Gospodična

sprejema kapne in vsa roba dela ter krpene po nizki ceni. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. — Gileta Liten. Celovška c. 390

Vajenci (ke)

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Trgovsk. vajenca

sprejem, ki bi imel veselje do trg. z barva. in v tina dovo. ne bi ne pogole. Oskrba v hiši. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Prodaj

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Za kavarne,

bufete in gostilne

Ekspres aparate za kuhanje kave in čaja znamk »Bertona« vam nudim v vseh velikostih in najnovejših modelih zastopstvo Adamič O. Ljubljana. Erjavčeva 4a. Zahtevajte cenike.

Kapital

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Hranilne knjižice

raznih denarnih zavodov OBVEZNICE BONE VREDNOSTNE PAPIRJE RAZNE BANONE IN DRUGE TERJATVE

se kupujejo stalno po najvišji ceni in takojšnjem izplačilu v gotovini. Trg. ag. bančnih poslov

Alojzij Planinšek

Ljubljana, Beethovnova 14/1. Telefon 35-10.

Lokali

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Gostilno in trgovino

v Karlovih št. 2 (obč. Velike Lašče) oddam s 1. januarjem 1938. Ponudbe na graščino Ortnik.

Posest

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Kdo prodaj

ali razdeli stavbeno parcelo v dvojke, da vzame za račun lepo izdelana vrta in okna raznih velikosti. Prodajna periferija kv. m. Din 40. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

Sanke in smuči

kompletne, dobite najugodnejše pri izdelovalcu Fajfar, Trnovska ul. 25.

Smejal bi se radi?

Pišite v drogerijo Gre gorč. Ljubljana. Prešernova ul. 5. po najnovjši, brezplačni cenik humor.

Knjige

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Zbranih spisov

J. Kersnika 1. in 2. zvezek, kupim. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Kersnika«.

Dragocenosti

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Vsakovrstno zlato

kupuje po najvišjih cenah

CERNE - juvelir

Ljubljana, Wolfova ul. 1

Kapital

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Hranilne knjižice

raznih denarnih zavodov OBVEZNICE BONE VREDNOSTNE PAPIRJE RAZNE BANONE IN DRUGE TERJATVE

se kupujejo stalno po najvišji ceni in takojšnjem izplačilu v gotovini. Trg. ag. bančnih poslov

Alojzij Planinšek

Ljubljana, Beethovnova 14/1. Telefon 35-10.

Lokali

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Gostilno in trgovino

v Karlovih št. 2 (obč. Velike Lašče) oddam s 1. januarjem 1938. Ponudbe na graščino Ortnik.

Posest

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Kdo prodaj

ali razdeli stavbeno parcelo v dvojke, da vzame za račun lepo izdelana vrta in okna raznih velikosti. Prodajna periferija kv. m. Din 40. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra.

„OLLA“

GUM.

SENSIT

Nič Vas ne bo tako razvadilo kakor

Glavna zaloga na Ljubljano: Drogerija »Adrija« Mr. Ph. S. Bortič, Selenburgova 1

Vse vrste barve, lake, mizarske, slikarske in pleskarske potrebščine, nadalje

VOŠČILO za PARKETE

in razne potrebščine za gospodinjstvo, kupite najbolje

pri „Zamorcu“

A. Klemenčič — LJUBLJANA — STARI TRG 17.

+

Zavratna dolgotrajna bolezen nam je strla v cvetju mladosti našega nadvse ljubljenega sina, brata, strica in svaka, gospoda

Štefka Korena

ABSOLVIRANEGA JURISTA.

Pogreb bo v sredo, dne 8. t. m. ob 15. uri na domačem pokopališču.

V RADECAH, dne 6. decembra 1937.

ZALUJOČI OSTALI

+

Večje število parcel kor. lekov posestev gozdn. trgovskih in stano. vsajskih hiš ter v. l. ma. napredaj gradben. strokov. na izbraten posrejevalce

KUNAVER LUDVIG

Cesta 29. oktobra 6. leton 27 33. Pooblaščen graditelj in sodni cenitelj za nasvete brezplačno na razpolago

+

V hladnih dneh Vas kozoček

BERMET-VINA

obvaruje hripe. — Gostilničarji ga lahko naroče že majhen sodček. — Zahtevajte povsod le Bermet B. Marinkova iz Sremskih Karlovcev, Fruška gora.

+

INSERIRAJTE V „JUTRU“

+

Dopisi

Vaška Beoda 3 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Prosimo v četrtek ob 3. uri pridružiti se na p.

+

Razno

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

+

Novi modeli

amske sukne, nepremočljive Huber-ovske plašče, obleke, perilo t. d. prodajamo še vedno z najnižjo popustom.

+

PRESKER,

Sv. Petra cesta

+

Izgubljeno

Beoda 1 Dn. Javek 3 Dn. za šifro ali tajanje naslova 5 Dn. Najmanjši znesek 17 Dn.

Rezervno kolo znamke India 7.50 X 30 od tov. avtomobila se je izgubilo na cesti Maribor-Ljubljana v poti od 3. na 4. t. m. Najdite se na proka, da javi svoj neslov proti nagradi špediciji MER KUR, Maribor pod »Izgubljeno«.

+

»Često imitirano ali nenadomestno«

+

„OLLA“

GUM.

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

MORANA-SMRT PLEŠAVOSTI

ZNANOST USPEH PONOS PAZI NA IME MORANA V VISEK

ODSTRANI PRHLJAJ t. d. JACA IN HRANI LASNE KORENINE LASJE PRESTANEJO TAKOJ IZPADATI IN ZRASTEJO NA PLESASTEM MESTU. POŠILJAMO DO POVZETJU STEKLENICA D. 40.-POST. D. 7. MORANA-SPLIT-MODERNA KOZMETIKA

+

Bres posebna obvestila

Gajšek Ivan, Ljubljana.

V 88. letu svoje dobe je danes popoldne preminul naš predobri soprog, oče in stari oče, tast, svak in stric, gospod